

PREPIH

03 KOROŠKI ČASOPIS

94 Leto IV, 18. februar 1994, cena 140 SIT

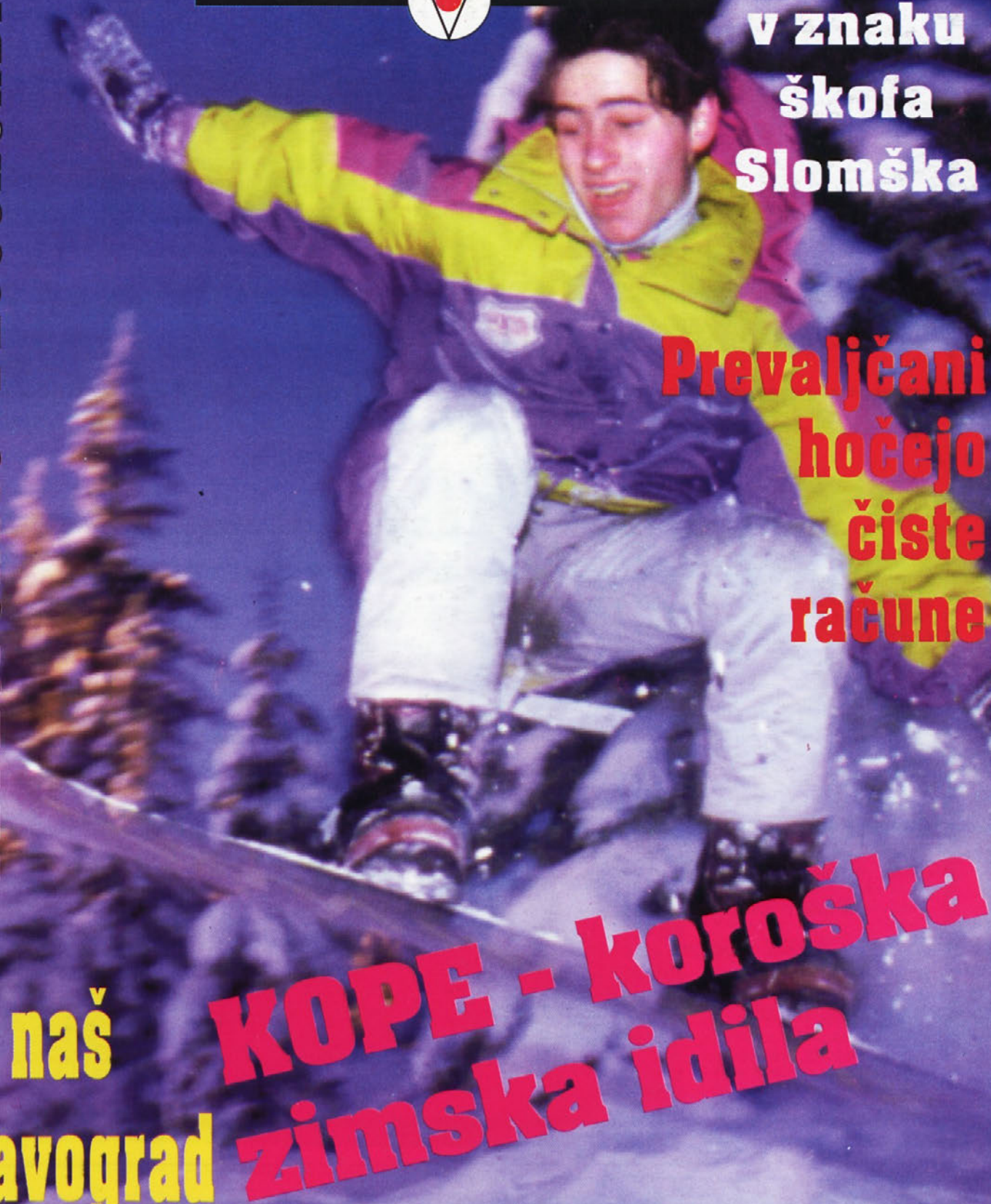
**Vuzenica
v znaku
škofa
Slomška**

**Prevaljčani
hočejo
čiste
račune**

DE PROFUNDIS - DE CUGRUNDIS

**Ta naš
Dravograd**

**KOPE - koroška
zimsko idila**

zavarovalnica triglav
d.d.

POSLOVNA ENOTA KOROŠKA

62380 Slovenj Gradec, Vorančev trg 2

Tel.: 0602/41-842, fax: 41-840

PREDSTAVNIŠTVA:

Radlje ob Dravi, Mariborska 8

Tel.: 0602/73-024, fax: 73-026

Ravne na Koroškem, Trg svobode 12

Tel.: 0602/23-658, fax: 23-769

PAKETNO ZAVAROVANJE

- PAKET ZAVAROVANJ ZA OBRТNIKE IN PODJETJA
- PAKET ZA ZAVAROVANJE KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

GUKO d.o.o.

Čečovje 5

62390 Ravne na Koroškem

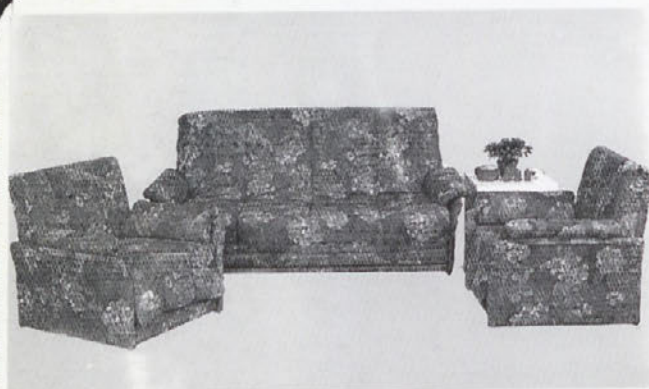
Tel.: 0602 20 165; fax: 21 076

- SAKURA, Japonska (šolski, pisarniški ter umetniški program)
- CITIZEN, Japonska (vse vrste kalkulatorjev ter elektronskih dnevnikov)
- LOGOS (pisala)
- PRODAJA lesenih in plastičnih barvic, radirk ter pisalnih garnitur

NAJ NAŠE GESLO

mi pišemo z vami

POSTANE TUDI VAŠE!

NOVA
OPREMA

SLOVENJ GRADEC

V lastnih prodajnih enotah NOVE

SLOVENJ GRADEC

Stari trg 304

0602/44-185, 41-144

NOVO MESTO

Regerške košenice 65a

068/21-674

**Najnižje možne cene
oblazinjenega pohištva
in ugodni kreditni
prodajni pogoji**

- 20% popust ob gotovinskem plačilu
- trimesečno obročno odplačilo brez popusta
- petmesečno obročno odplačilo z 12% fiksno obrestno mero

VSE, KAR JE PRAV...

- Naj mi še kdo reče, da na Koroškem ni turistične ponudbe!

Prometni kaos

"Potrebujete novo posteljo?"

"Potrebujemo!" smo se strinjali vsi trije. V Delu oglašuje Nova Oprema. "Lepo! Bomo pogledali v Slovenj Gradcu grede iz Ljubljine domov." Čeprav Korošica se nisem domislila niti trgovine niti salona s tem imenom v Slovenj Gradcu.

"Ustavili se bomo na črpalki na stari liniji v Slovenj Gradcu," se spomnimo. Pripeljemo - črpalka samo še plato. V prvem Merkatorju nato izvemo, da je Nova oprema v smeri avtobusne in občine - tja čez. Nobene smerne table, ničesar, čeprav krožimo po Slovenj Gradcu privatno in službeno večkrat.

Naravnost pred tablo NOVA OPREMA zavijemo levo: kompleks tovarn; na levo TUS, KO-SI, na slepo do vratarja: "Kje je prodajni salon?" "Čez rampo na levo." Oddahnemo si in napis TRGOVINA nas mimo žvižgajočih žag pripelje v prvo nadstropje, zatrpamo s sedežnimi garniturami. Od celotne ponudbe ena sama postelja... Kupimo! Kvaliteta odtehta ves iskalni napor!

Hči si zaželi čez Sele in Kotlje do Raven.

Ko zagledam profil Venetskega konja, me v gobec spomni na neki organ, a vsa silovitost in moškost zvodeni v zdrizastem telesu.

Zavijemo po genialni usmeritvi do "Rotturna", tam pa znak: PREPOVEDANO LEVO. Mož spoštuje prometne znake in ne zavije; peljemo naravnost, prepričani, da bomo malo naprej lahko zavili levo. Pa ni šlo! Zopet smo se desno znašli na cesti od Nove opreme proti avtobusni postaji!

"Nas pa vozijo ti Korošci," zastoka mož, vajen tudi širokih cest. "Kje je stara, dobra linija (ob novi, seveda) skozi Slovenj Gradec?"

P.S.: Venetskega konja pa naj - da ne bo motil prometa - postavijo enemu od "zdrizastih" na najegovo dvorišče; zastonj!

Fračka

IZ VSEBINE:

- KOROŠKA ZIMA -ZELENO SIROMAŠTVO stran 4
- PRODAJANJE DE PROFUNDIŠA stran 5
- INTERVJU: dr. BOGOMIR CELCER stran 6
- SO ČRNJANI DORASLI AVSTRIJCEM? stran 7
- TA NAŠ DRAVOGRAD stran 8
- VUZENICA v ZNAMENJU ŠKOFA SLOMŠKA stran 11
- NA PREVALJAH ZAHTEVAJO POŠTENE RAČUNE stran 17
- ŽIVLJENJE, KI PIŠE ŽALOST stran 18
- PRITOŽNA STRAN stran 23

Na naslovnici:

Užitek na KOPAH

Foto: T. Jeseničnik

OLIMPIJCEM NA POT

- AMATERIZEM JE VELIKO VOLJE IN MALO DENARJA.
- MALO DENARJA, MALO MUZIKE - ŠE SREČA, DA SE VSI ŠPORTNIKI NE SPOZNAJO NA GLASBO!
- V TRENERSKEM POKLICU SE ENTUZIJAZEM MERI Z MARKAMI.
- ŠPORTU DAJEJO PISANKE POLITIČNI BOTRI.

NIKO

PREPIH Koroški časopis. Izdaja ČZP Voranc d.o.o. Ravne na Koroškem
Direktor Niko R. Kolar, glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik
Računalniški prelom: Grafični studio Ivko, Ravne
Tisk: Tiskarna ODTIS Ravne
Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel.: 0602 / 22 999

Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št. 23/105-92 šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarifne št. 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%. Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.

KOROŠKA ZIMA-ZELENO SIROMAŠTVO

Znak za preplah: število nočitev se je na Koroškem v tej zimi zmanjšalo za nekaj manj kot deset odstotkov! Da ne bo pomote, gre kajpak za avstrijsko zvezno deželo Koroško, našo sosedo torej, kjer je turistično gospodarstvo najpomembnejša veja gospodarstva in kjer sproti in pozorno spremljajo vsak odstotek rasti ali padec v turističnem gospodarstvu. Avstrijska Koroška je seveda za nas pojem uspešnega turističnega gospodarstva, ki je s svojimi jezeri in zimsko turistično ponudbo svojčas imelo boljši turistični izkupiček kot celotna Jugoslavija z Jadranskim morjem. Seveda pa je v turizmu najprej potrebno vlagati, da bi na koncu od tega imeli tudi koristi. Pa ne samo to, gre tudi za način življenja, ki ga na Koroškem tostran meje zaenkrat še ne premoremo.

Vendar pa bi tudi v naši regiji glede turizma morali oznaniti izredno stanje, kajti podatki kažejo, da turistični promet kaže znake upadanja. Najnovejši mesečni statistični pregled Republike Slovenije je uspel zbrati za lansko leto podatke za obdobje od januarja do septembra in v tem času je v koroški regiji bilo 15202 gostov, 9722 domačih in 5480 tujih. V enakem obdobju leta 1992 je bilo gostov več - 15304 do tega 10377 domačih in 4927 tujih.

Skrbi pa tudi dejstvo, da je v letu 1992, torej dni po vojni, Koroško obiskalo več tujih in domačih turistov kot lansko leto, ko se je vsaj v Sloveniji stanje normaliziralo. Za primerjavo lahko vzamemo tudi kakšno desetletje nazaj: v celotnem letu 1983 je koroško regijo že obiskalo 29404 gostov, od tega večina domačih, teh je bilo 27.344, tujcev pa 2060. Glede turističnega prometa je bilo v zadnjem desetletju najboljšo leto 1989, ko je bilo na Koroškem kar 36.362 gostov, 32.038 domačih, ostalo tujci.

Prenočevanje domačih in tujih gostov je eden od najpomembnejših kazalcev turistične uspešnosti posameznega obmo-

čja. V prvih devetih mesecih lanskega leta je bilo v koroški regiji 43.073 nočitev, od tega so domači gostje v koroških posteljah prenočevali 17493 - krat, ostalo pa tujci. V primerljivem letu 1992 je bilo nočitev 50468, na račun

domačih gostov 30263, na račun tujih gostov pa 20205. V že omenjenem letu 1989 pa je bilo na Koroškem kar 134957 nočitev, večinoma domačih gostov, tujci so v tem letu imeli 11039 nočitev.

BOUŠE SAMO V OBČINI SLOVENJ GRADEC

Če analiziramo turistični promet po posameznih občinah, lahko hitro opazimo, da v prvih devetih mesecih minulega leta delno izstopa samo občina Slovenj Gradec. To občino je v tem času obiskalo 8713 gostov, kar je 1300 več kot leto poprej. Vendar so imeli manj nočitev: lani 25927, leto poprej pa 2403 več. Vendar

se ta slika v slovnejgraški občini običajno popravi v zadnjem kvartalu leta, ko se zapolnijo zmogljivosti v Grmovškovem in Partizanskem domu ter bungalovih na Kopah. Občino Ravne na Koroškem je v prvih devetih mesecih lani obiskalo le 4870 gostov, leto poprej 1094 več. V Mežiški dolini so domači in tuji gostje prenočili 13805 - krat, kar je 2232 nočitev manj kot leto poprej. In za primerjavo še turistični promet Mežiške doline v letu 1986: v dolini je prišlo 19.349 gostov, vsak pa je prespal več kot dvakrat, skupno je takrat bilo 53.143 nočitev. V občini Dravograd in Radlje ob Dravi je v prvih dveh mesecih lani bilo manj kot tisoč gostov: v dravograjski občini so zabeležili 840 gostov, (957), ki so prenočili v 1300 primerih (2840), v radeljski občini je bil turistični promet še bolj skromen, vsega 779 gostov (970), več kot v Dravogradu pa je bilo nočitev (lani 2011, predlani 3261).

Dobro se zavedamo, da preveč števil obremenjuje novinarski prispevek, vendar so te številke za turistično podobo Koroške po svoje najbolj zgovorne in bi jih morali imeti pred sabo vsi tisti, ki tako radi besedičijo, kako je turizem perspektiva Koroške, ali celo več: kako bo turizem rešil nezaposlenost in izgubljena delovna mesta v industriji. Zgornji ples števil pa

Pri Marinu v Šentanelu so v novi hiši za potrebe turizma uredili osem sob visoke kategorije.

nedvoumno opozarja, da turistični promet pada, namesto da bi se povečeval. To seveda niti ni čudno, če vemo, da se ameriški študentje pod pojmom Slovenija spomijo na špansko jed. Na drugi strani pa je tudi v Sloveniji turistični promet v upadanju. Še leta 1985 smo imeli 2.753.000 nočitev, leta 1992 se je to število prepolovilo na 1.367.000 nočitev.

Tako kot so neusmiljene številke, je neusmiljeno tudi vprašanje: ali je na Koroškem dovolj narejeno za turistični razvoj, ali smo turizem sposobni razvijati oziroma ali si ga sploh želimo. Letošnja koroška zima je namreč ponovno eno samo zeleno siromaštvo. Svetla izjema so Kope, kjer bodo verjetno imeli eno od najboljših sezon v zadnjih letih. Do zime 1986, prve v seriji zelenih zim, so imeli na Kopah okoli 120 smučarskih dni, v zelenih zimah pa so dosegali od 90 do 105 dni, kar je v primerjavi z drugimi smučarskimi centri zadovoljivo. Po besedah Franca Štefaniča, direktorja GTC Kope, pa se letos obeta ena od "normalnih" sezon. Pri tem velja takoj dodati, da je letos smuka na Kopah imenitna, proge so odlično pripravljene in dobro vzdrževane, le gostinska ponudba - kot že leta nazaj - zaradi skromnosti ni vredna omembe. Če bi Rogla imela takšne smučarske terene kot jih imajo Kope, potem bi danes Rogla bila pomembno srednjeevropsko smučarsko središče. Strategijo Kop, ki je vsa zadnja leta temeljila na sindikalnem turizmu in kjer razen imenitne smuke ni ničesar, čez noč ni mogoče preusmeriti. Madžarski gostje se sicer po zahtevnosti zgledujejo po zahodu, glede potrošnje pa so na albanski ravni. Na Kopah ni trgovine, kjer bi lahko kupili mleko, sok, kruh, časopise, da o drugih nujnih infarsturturnih objektih ne izgubljam besed.

Na drugi strani pa smučišča v Mežici in Ošven - Ivarčko tudi letos preživljata ponovitev zadnjih sezon: le nekaj smučarskih dni, po pustu pa se tako ali tako pričnejo zimski dnevi odštevati. Mimo bo tako osma zelena zima in tako v gostinskem podjetju Peca kot v družbi De profundis glede snežnih topov niso prišli dlje od idej in pobožnih želja. Zato pa mno-

go smučarjev iz Mežiške doline pušča to zimo denar na avstrijski strani Pece, kjer je snega v izobilju, z novo gondolo pa je Peca postala še bolj atraktivna.

Tudi šentanelski kmetje, ki se ukvarjajo s turizmom, v tej zimi nimajo toliko gostov kot pred leti. Vendar so se stalni gostje oglasili tudi letos, izkoriščajo pa smuko na avstrijski strani Pece. Krog stalnih gostov imajo tudi pri Marinu v Šentanelu, kjer so poleg kmetije Bošnik v Slovenj Gradcu eni od redkih, ki so v zadnjih letih investirali v nove apartmaje višje kategorije. Pri Marinu imajo v novi hiši sedaj osem sob, v stari tri, skupno 22 postelj. Tako na Kopah kot na kmečkem turizmu v Šentanelu pa v času skorajšnjih počitnic računajo, da bodo zmogljivosti dobro zapolnjene.

LETO TURIZMA - STREL V PRAZNO?

Lani razglašeno leto turizma se je prevesilo v novo leto turizma in v Sloveniji - in znotraj nje tudi na Koroškem - bi gotovo potrebovali vsaj desetletje turizma, da bi Slovenija lahko igrala razpoznavno vlogo v srednji Evropi, Koroška pa znotraj Slovenije. Država še vedno nima prave razvojne vizije in strategije turističnega gospodarstva: danes skuša zapreti prostocarinse prodajalne, jutri skuša uničiti igralnice itd. Enako velja za Koroško, kjer je turizem velikokje v domeni tajnikov ali predsednikov turističnih društev. Resnejši pristop k turizmu letos namenjajo v radeljski občini, saj je v občinskem proračunu za pospeševanje te dejavnosti predvidenih 3,5 milijonov tolarjev. V občini Slovenj Gradec v letošnjem proračunu namenjajo za turistično promocijo nekaj manj kot tri milijone tolarjev, pred dnevi pa so že natisnili tudi kulinarčni vodnik po slovenjgraških gostilnah. Ravenski proračun je za koroško turistično zvezo namenil 700 tisočakov, toliko, kolikor bodo predvidoma zbrali od turistične takse...

In vlaganja v turizem se na drugi strani zrcalijo tudi v številkah gostov in nočitev, ki smo jih nanizali na začetku tega prispevka.

Miro Petek

DE- CUGRUNDIS

Piše: Edi Prošt

Če morda še niste opazili, vse afere, ki jih odpiramo na sončni strani Alp, ostajajo odprte. Kot da bi bilo v interesu tistih, ki jih odpirajo, zgolj dviganje temperature in ne katarza (očiščenje), kot pričakuje javnost. Zanimivo ob tem je, da temperatura nikakor ne doseže vrelišča, ko naj bi se v tem svetu afer in njihovih protagonistov nekaj spremenilo. So morda "odpiralci" afer napačno preračunali posledice?

Podobno kot na ljubljanski (državni) ravni je stanje tudi v naši provinci. Tudi, ko javnost pričakuje, da se bo kakšni stvari prišlo do dna, najprej potihne, potem se oglasijo veje oblasti in afera potone v sivino. Ljudje tako imajo pametnejše delo kot je ukvarjanje z aferami. Spomnimo se afere Zaluberšek, pa črnih gradenj, pa Pompejev, pa teniških igrišč na Ravnah, pa lastninjenja v Lesni, pa Gonj...

Seveda je res, da imajo v teh časih Korošci dovolj svojih osebnih problemov. Kot je res, da bi do dna tem aferam morale priti veje oblasti, ki so bile z njimi tako ali drugače seznanjene. V vseh teh zgoraj naštetih primerih je namreč šlo za družbeno premoženje, ki je bilo odujeno vsem in prepuščeno posameznikom. Res si danes z družbenim premoženjem ne znamo kaj pomagati in je lastnina sveta res samo še, ko jo posedujemo kot posamezniki, vseeno pa je nemoč "ustvarjalcev" afer že tragikomična.

Pa dajmo vseeno "odkriti" še eno. Gre za družbo

De profundis, ki je nastala ob razpadu Železarne, kasneje pa se je znašla na seznamu takozvanih C podjetij, ki jih vodstvo Slovenskih železarn razprodaja. Saj veste - gre za Ošven, Rimski vrelc, Portoroški železarniški dom, DTK... Ko sem pred meseci vprašal Braneta Žerdonerja, kako si predstavljajo prodajo nečesa, kar je nastalo iz bivših skladov skupne porabe, je dejal, da se s sindikati še dogovarjajo. Gospod Žerdoner je že takrat sedel pri vrhu Slovenskih železarn. Potem se dolgo ni slišalo nič, dokler ni bilo znano, da zna De profundis biti prodan za komaj kaj več kot tri (3) milijone mark, njegova ocenjena vrednost pa je bila tam okoli dvajset (20). Razlika je očitna, že portoroški objekt pa je zagotovo vreden več kot trikrat toliko kot naj bi dobile Slovenske železarne za vse skupaj. Kdo je zadaj...

Govorice so divje, znano je uradno le, da so kandidati zdaj zaposleni v De profundisu in firma Mentis. Slednja menda ponuja v vsakem primeru več kot drugi. Že ve, zakaj, menda je njihov boter sam Optimizem.

In zakaj smo se lotili odpiranja še ene afere? Ker se nam že spet zdi prebutasto, da bodo isti ljudje, ki so včasih navijali za odpovedovanje večjim plačam na račun gradnje Portoroža, pa bobnali skupaj ljudi za udarniško delo na Ošvenu, pa sploh bili za družbeni standard na fabriški račun, te iste stvari zdaj prodajali za bagatelo. Botri na sindikatih vseh barv pa naj si tudi včasih izprašajo vest!

ZA OBRAZE IMAM SLAB SPOMIN

Dr. Bogomir Celcer je kot zdravnik služboval na Ravnah med leti 1955-1966, kasneje je specializiral iz radiologije. Dela v bolnišnici Slovenj Gradec.

S slikarstvom se ukvarja že iz gimnazijskih let. Kot študent je karikature objavljali v Pavlihi.

Vseskozi je aktiven v kulturnem društvu bolnišnice, s številnimi prispevki je sooblikoval publikacijo Koroško zdravstvo. Pri slovenskem zdravniškem društvu je referent za slikarstvo.

Te dni razstavlja v Strnadovi galeriji skupaj z Bredo Celcer, Štefanom Merčnikom, Greto Mohorko in Ljuzetom Pogorcem.

Letos je prejel Bernekerjevo plaketo.

Od začetka izhajanja Prepiha je njegov stalni karikaturist.

V davnih šestdesetih ste na Ravnah prihajali na hišne obiske. Spominjam se, da je bil to zmeraj poseben dogodek, o katerem se je v hiši govorilo s spoštovanjem.

"Za zdravnika je bil to naporen čas. Komunikacijske povezave so bile še razmeroma slabe, zato je bilo treba pogosto iti dvakrat zapored v isto smer, toda teh časov se rad spominjam. Imel sem občutek, da sem potreben in koristen. Po kakšnem srečnem porodu na domu, ko sem se sredi noči vračal domov, sem čutil, da je moje življenje opravičljivo."

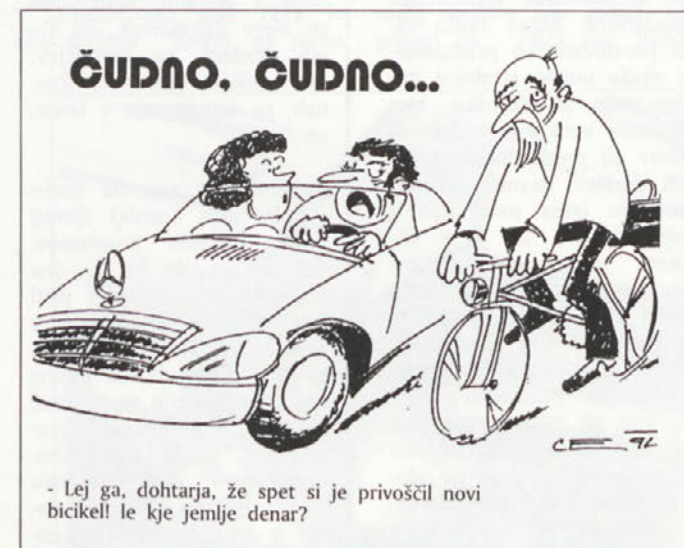
V bolnici ni tako?

"Tu je človek del sistema, 'mašinerije' v sklopu vseh zdravnikov. V naravi mojega dela je še to, da prvi vidim, kdaj se bo končalo neko življenje. To ni več prijetno."

V medicini je precej ljudi, ki se ukvarjajo z umetnostjo. Je to iskanje ravotežja ali poskus preseči vsakdanje soočenje z minljivostjo?

"Gotovo gre za neko občutljivost, ki izhaja iz narave dela in je morda drugačna kot

pri tehnično usmerjenih. Odzivamo se različno. Novi Capudrov prevod Danteja me je lani vzpodbudil, da sem naslikal cikel figuralnih kompozicij. To je bil pač odziv na vojno

in mizerijo, ki se dogaja v naši bližini."

Kako se počutite kot intelektualec v tem času?

"Slabo. To je daleč od tistega, kar smo pričakovali. Moralne norme, ki bi morale

uravnati življenje, imajo nizko raven. Za ta čas je produktivnejša debela koža. Imamo bolno ambiciozne politike, tudi v našem oklju, ki bi potrebovali psihiatrično obravnavo. Motiče je, da nekateri politiki občo korist zanemarjajo na račun poceni efektov in kratkotrajnih osebnih koristi.

Vrniva se k slikarstvu. V Slovenj Gradcu živijo Tisnikar, Borčič, Pečko - vsi so znani slovenski

vanje v te kroge. Sem samorastnik, ki se zaveda svojih meja."

V glavnem ste zavezani realnemu slikarstvu.

"Nisem sledil nobenim smerem. Ostajam pri realnem, izletov v abstrakcijo si nisem privoščil. Abstrakcija je hermetizem, protest proti družbi, vendar pogosto ostaja nerazumljena. Ob tem pa je dosti cenenih učinkov, ki so danes močno prisotni.

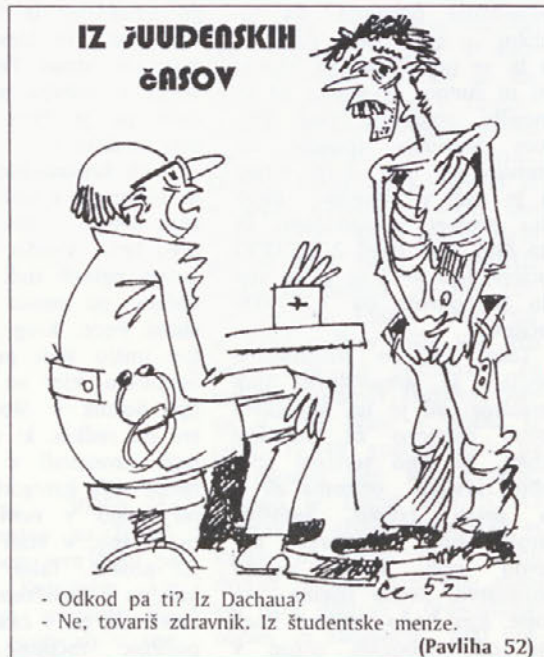
Karikatura ima drugačne zakonitosti.

"Seveda. Biti mora narativna, imeti mora idejo. V svojem jeziku in na svoj način mora pripovedovati o aktualnih dogodkih. V osnovi mora generalizirati resnico. V izpeljavi pa je skromna, saj gre samo za črto in senčenje. V slikarstvu gre za povsem druge stvari. Karikatura ima kratko življenje, slika pa napravite za trajanje. In ne nazadnje: slika lahko govori tujcu, karikatura večinoma ne.

Vaše karikature v Prepihu, denimo Užaljena prestolnica, Resna konkurenca, Nehvaležna publika, Občinomanija so ostre in duhovite, zakaj niso tudi portretne?

"Za obraze imam slab spomin, ne vidim značilnosti, pa tudi nisem ravno dober portretist. Pri teh karikaturah gre pač za moje videnje resnice."

Zlatka Strgar

NE PA NE!

Res je minister za pravosodje Miha Kozinc v Slovenj Gradec prišel, poslušal argumente Korošcev, jih razumel, toda... ostal pri svojem. Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu ne bo, ker so v njegovi hiši izračunali, da je "pripad zadev" za štiri koroške občine premajhen. In to so preračunali tudi na čas, ko bo že veljal novi kazenski zakonik. V Slovenj Gradcu bodo tako lahko sodili kurjim tatovom, kar pa bo hujšega, se bo sodilo v Mariboru. Pri tem je vztrajal, kriterij je očitno ustrezal tudi Mariborčanom, ki so ministra spremljali - bodo pač oni lahko zaposlili toliko sodnikov, kolikor bi jih sicer sodilo v Slovenj Gradcu.

Regionalizem gor ali dol, kar je preveč je preveč. Minister je na koncu razprave, v kateri si je ves čas kril hrbet s stališči vlade, ki da od njega zahteva racionalnost, hladno dejal, da on stališča ne

bo spreminjal, da pa seveda lahko koroški poslanci prepričajo druge poslance, da mu bodo v Državnem zboru naložili ustanoviti Okrožno sodišče tudi v Slovenj Gradcu. Potem so jih Slovenjgradčani (formalni sklicatelj je bil IS SO Slovenj Gradec) povabili na večerjo in upati je, da so ministra Kozinca v intimnejši zasedbi omeščali.

Pa še o racionalnosti, ki jo zagovarja Kozinc. Namesto osmih sodnikov v Slovenj Gradcu bodo zaposleni pravniki v Mariboru. Le neuki Korošci se bodo namesto v Slovenj Gradec hodili pravdat v Maribor. Iz Koprivne in iz Doliča bodo izgubljali ljudje čas in denar. Pa kaj, rovtje naj bodo spet rovtje... In če pomisliš, da v tej igri sodelujejo tudi Mariborčani, ki imajo toliko proti ljubljanskemu centralizmu...

E. Prošt

POJASNILO

V zvezi s člankom g. Mira Petka v Prepihu št. 1/94, z dne 21. januarja 1994 sporočamo, da smo poslanci v Državnem zboru s Koroške tudi v zvezi z organizacijo sodišč opravili več aktivnosti, ki pa mogoče v javnosti niso znane. Kot zadnja n. pr. je organizacija razgovora predstavnikov Slovenj Gradca z g. Miho Kozincem, ministrom za pravosodje, na temo možnosti ustanovitve Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu, upošteva seveda v prvi vrsti strokovne, ne pa politične argumente.

V imenu poslancev v Državnem zboru s Koroške
mag. Herman Rigelnik

SMO DORASLI?

Slovensko-avstrijski smučarski center na Peci, katerega realizacijo so z aplavzom pospremili poslanci ravenske skupščine potem, ko jo je v roke vzela Krajevna skupnost Črna, je na tisti stopnji, ko gre zares. Podpisano je novo pismo o namerah, ki je tako, kot so taka pisma pač napisana, polno lepih želja o razvoju zimskega turizma na Peci (pokrita je tudi večina pobožnih želja naše, slovenske strani), podpisana je pogodba o ustanovitvi mešane družbe. Formalnosti torej, ki naj bi še letos bile utelešene z izgradnjo dveh vlečnic in kočice -restavracije na slovenski strani Pece.

odvetniki in svetovalci, kar se je že pokazalo kot najslabši člen v pogajanjih na začetku -vsaj za našo stran, ko denimo gospod Tasič do zadnjega ni vedel, da odvetnik Senčar ne zastopa naših, temveč interesov, ki bolje plačajo... Črnjani, ki se zadeve lotevajo sicer z večjim interesom in poslušom, ker pač gre za njihovo novo občino, so, resnici na ljubo, zdaj na razpotju. Odločiti se morajo, ali bodo projekt vodili še naprej ljubiteljsko, ali pa bodo poiskali poti do tiste pameti in denarja, ki bi v tej državi za take projekte moral biti na voljo.

Do tod vse lepo in prav. Vse teče, kot so si po zastoju na ravenski ravni zamislili Avstrijci. Ali teče tudi tako kot so si zamislili Črnjani, je drugo vprašanje. Avstrijci zdaj namreč želijo takoj ustanoviti firmo za izgradnjo, kajti njim se mudi. Na oni strani gonola že vozi turiste na visokogorska smučišča, ki pa bodo v tistem trenutku, ko bodo zgrajeni tudi novi hoteli, premajhna. Vanje so investirali isti finančniki kot so ustanovitelji mešane družbe s sedežem v Črni in seveda dobro vedo, da je eno povezano z drugim in da brez smučišč na naši strani tudi njihov denar na oni strani ne bo dajal dobička. In samo za dobiček gre!

Da ne gre za projekt, ki bi lahko bil stvar neke krajevne skupnosti, pa čeprav bo še letos oklicana za občino, je jasno na prvi pogled. Gre za meddržavni projekt, na katerem bi Slovenija morala dokazati, da je sicer zainteresirana za tuj kapital, da pa seveda prav v tem primeru gre za interes, ki mora biti uresničljiv, ne samo v pismu o namerah, temveč že kar konkretno v statutu mešane družbe. Vsekakor bodo Črnjani tej državi morali dokazati, da je tudi v njenem interesu, da jim stoji ob strani.

Ali so Črnjani dovolj močan partner, da bodo svoje načelne interese lahko uveljavili v dialogih s finančnimi mogočnejši, težkimi nekaj milijard mark? Ki so jim na voljo najdražji in najposobnejši

Je že res, da sta dve vlečnici na vrhu Pece lahko prvi korak povezave z dolino na naši strani Pece. Toda res je tudi, da tisti, ki so se lotili izgradnje hotelov in druge turistične infrastrukture na oni strani, smučišča na naši strani krvavo potrebujejo. Nikakor torej ne bi smeli dovoliti, da bi priložnost za realizacijo naših interesov zamudili.

AVTOPRODAJA
AVTOMEHANIKA
AVTOKLEPARSTVO
AVTOLIČARSTVO

AVTO FIŠER

HYUNDAI SERVIS
MARIBOR, CESTA XIV. DIV.86
TEL/FAX 062/510-625

TA NAŠ DRAVO- GRAD

**PO POGOVORU S PREDSEDNIKOM
SVETA KS DRAVOGRAD,
VINKOM KRAJNCEM**

Le kaj tuhtajo v svojih glavah Dravograjčani? Le kako razmišljajo o svojem mestu ob Dravi, ki kljub specifičnim problemom razpolaga z obilico razvojnih možnosti? Kako lahko pomembna pozitivna dejstva vplivajo na bodočnost Dravograda, obmejnega kraja (18 km krajevne skupnosti meji z državno mejo, pestrost terenov, kulturne znamenitosti, naravne danosti...), smo povprašali VINKA KRAJNCA. Nenazadnje pa bo že 810 let od takrat, ko se Dravograd prvič omenja kot trg.

Vse kaže, da se Dravograd izvija iz utesnenosti, ki je temu mestu kazil image, iz napak nastajajo rešitve in nove ideje, ki pa so v načrtih največkrat povezane s kulturo, turistično - gostinsko ponudbo in boljšo prometno ureditvijo. Vinko Krajnc je svoje Dravograjčane prikazal kot marljive, kar so dokazali v preteklih obdobjih, aktivne, prijazne, a tudi trmoglave.

Ne gre pozabiti številnih akcij, predvsem za lepše okolje, organizacij turističnih prireditev (Koroška ohcet), kulturnih prireditev in pripravljenosti plačevanja samoprispevkov za boljšo ureditev kraja. Tokrat teče že peti samoprispevek, ki se bo iztekel junija 97 in mnogo stvari je bilo narejeno po terenskih odborih: izgradnja mrliške vežice, ureditev prostora za žarni pokop in razsvetljava, pločniki do konca Mariborske ceste, ob cesti na Ro-

bindvor, priključek ceste na Sv. Duh, priključek in del ceste Vrata in Velka, ureditev avtobusnih postajališč v Boštjanu,

**Vinko Krajnc, predsednik
KS Dravograd**

obnova igrišč, urejanje vasi, dokončanje kanalizacije itd...

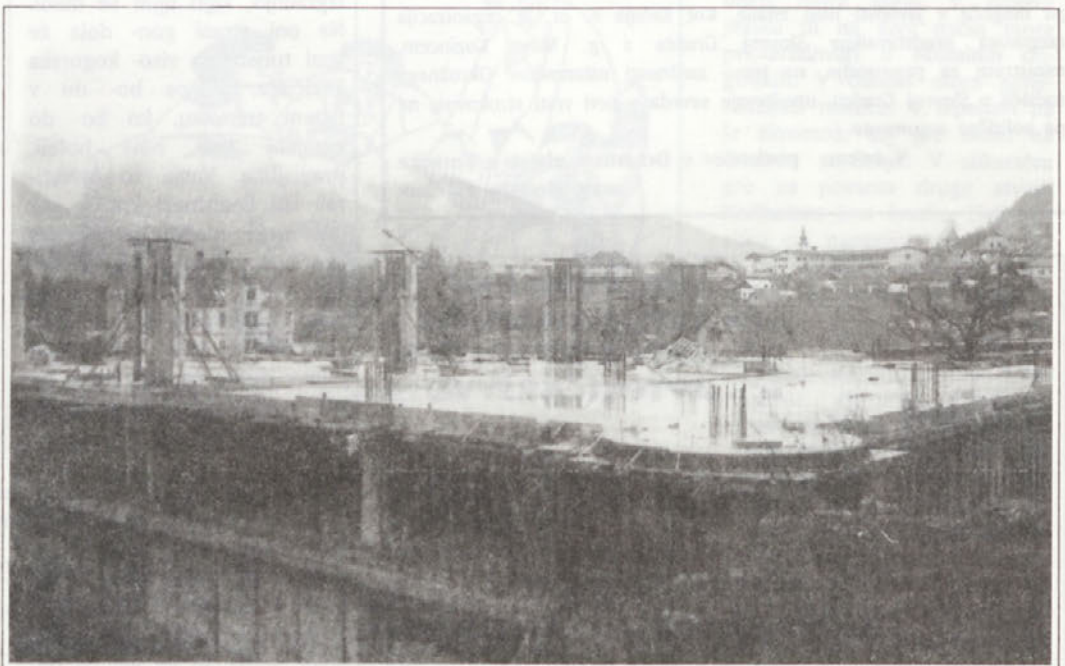
Škoda pa je, da so Dravograjčani opustili turistično znamenitost Koroška ohcet. Problem je bil predvsem v pomanjkanju denarja, v pomanjkanju ljudi za njeno organizacijo, potrebujejo pa tudi etnografske izdelke iz starih časov. Koroška ohcet v krajevni skupnosti znova dobiva iniciativo in, kot kaže, ne bo zamrla, saj je v kraj pripeljala veliko ljudi, zahteva pa korak naprej v smislu povezovanja vseh dejavnikov za njeno izvedbo.

Tukaj so še naravne danosti (turistično atraktivni tereni, Drava...), ki same po sebi po-

nujajo vrsto idej. Posamezna društva so to že znala izkoristiti. Uspešno deluje konjeniški klub, ribiška družina bo letos odprla nov ribiški dom, nekoč so na elektrarniškem jezuru že delovali jadralci. Resnici na ljubo pa nikoli niso zmogli podreti plotov in poskati skupno ponudbo in ponuditi domačinom in turistom uslug za uživanje teh lepot.

Danes v Dravogradu ne more prenočiti niti avtobus turistov, in to bi veljalo izboljšati. Hotel Košenjak že kuje zamisel idejne zasnove Hotela s celovito turistično-gostinsko ponudbo, imenovan "Traber", ki naj bi bil nasproti gasilskega doma. Projekt je v fazi zbiranja dokumentacije, in direktor g. Vrtič kaj več ni hotel povedati. Opozoril pa je na pomembno dejstvo, da bodo v tem primeru res najprej pridobili vso dokumentacijo in konec marca bodo že vedeli, ali bodo šli v gradnjo ali ne. Zagotavljajo pa, da druge jame v Dravogradu ne bo!

In kako je pravzaprav z "dravograjsko jamo", z gradnjo TPC Dravograd. Zemljiško knjižni del je končan, lokacijsko dovoljenje je izdano, v izdelavi pa sta še dva projekta, tehnopravni in tehnokonomski, kar pomeni, da bodo konec marca že zagotovljeni pogoji

"Pompeji" so dobili nadzidavo - delo gre naprej

za prodajo lokalov. Gradbeno podjetje Grosuplje je v ta projekt vložilo 60 milijonov SIT in ne skriva naivnosti, s katero so se srečali ob vseh problemih te gradnje.

G. Janez ROT (GP Grosuplje) je pojasnil, da bodo že 17. marca stekli prvi pogovori, za koliko, kdaj in kaj v pridobitvi kupcev lokalov. Bomo videli, kakšna bo odzivnost.

Je pa iz pogovorov prepoznati željo, da bi v Dravogradu res želeli izboljšati in povezati usluge na področju trgovine in gostinstva, saj je zadnje čase že opaziti napredek z odprtjem novih zasebnih trgovin in gostinskih lokalov, ki že zagotavljajo večji kakovostni nivo.

Tudi trg, torej samo mestno jedro, ponuja velike izzive. Ponaša se z znamenitostmi (cerkev Sv. Vida), ki jih krajevna skupnost in občina nameravata

obdržati v prvotni podobi in to jedro v celoti obnoviti.

Ostaja pa še en problem, ki je tudi videti rešljiv. Trg Dravograd močno obremenjuje promet in edina rešitev je ureditev obvoznice za Dravograd. Iniciativa je že, vendar pa bo kmalu potrebno začeti z razpravami na občinskem in republiškem nivoju. Kdo ve, morebiti ravno zato Dravograjčani ohranjajo stare mostove, ki bodo v bodoče še prav prišli.

Če bo šlo vse po sreči, če se bodo vse želje in zahteve uresničile z manj trmoglavosti in več skupnega sodelovanja, potem Dravograd ima svojo prihodnost. Teh obljub so bila polna marsikatera usta. Dravograjčani pa si najbrž želijo le zdravo, urejeno in sodobno središče občine, na katerega bi bili poleg njih ponosni tudi sosede.

IF

PREPIH - PREPIH - PREPIH - PREPIH - PREPIH

CEL TEDEN KULTURE

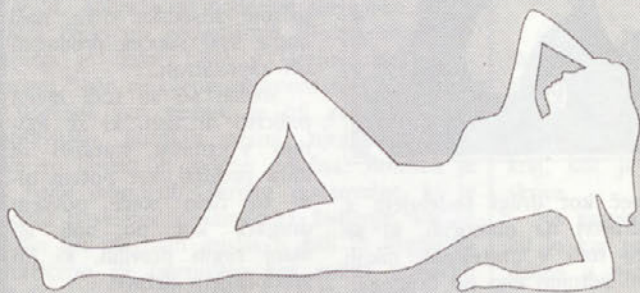
Tako kot že nekaj let doslej, je tudi tokrat kulturnoprosvetno društvo Mislinja pripravilo sila pester program za slovenski kulturni praznik. Ob takšnih trenutkih takorekoč ves kraj z zaselki živi za kulturo. Celotni program je bil namreč posvečen 120 letnici rojstva pisatelja in duhovnika FRANCA KSAVERJA MEŠKA in 30 letnici njegove smrti.

Na letošnje praznovanje so se mislinjski kulturniki s PETROM TOVŠAKOM na čelu še posebej pripravili. Že konec januarja je bila predstavitev Suhodolčanove mladinske igre SREČNA HIŠA, DOBER DAN v izvedbi mladinske dramske skupine Mladi rod iz Šentilja, v četrtek predstavitev glasbene šole Slovenj Gradec, kjer so sodelovali tudi učenci mislinjske osnovne šole, v soboto pa zanimiv kulturno-zabavni večer BABNIKOVE GODBE in mladih pevcev zbora Fidelis.

Nedelja je bila v celoti posvečena Mešku s posebnim kulturnim programom, v petek, 11. februarja pa so se na svoji tradicionalni prireditvi spet zbrali harmonikarski mojstri in vižarji iz Mislinje ter njene bližnje in daljne okolice.

S.J.

Nočni klub
KOMPAS
HOTELI
Slovenj Gradec

POSLOVNA ENOTA ZA KOROŠKO
SLOVENJ GRADEC, POHORSKA CESTA 15
- avtobusna postaja
tel.: 0602 41 591, 41 813, fax: 41 814

Predstavništva:

RADLJE OB DRAVI, tel.: 0602/71-942, 71-138
RAVNE NA KOROŠKEM, tel.: 0602/21-346
DRAVOGRAD (AMD BAZA), tel.: 0602/84-079

Nudimo Vam najugodnejše pogoje avtomobilskega kaska

- BREZ DOPLAČILA ZA KRAJO AVTOMOBILA
Zavarovalnica z najdaljšo tradicijo in največjim številom zavarovancev na Koroškem

ŽIVLJENJE GRE NAPREJ IN MI Z VAMI

KOROŠKI UTRIP

ŽIVAHNO OB
KULTURNEM
PRAZNIKU

Tudi v koroški regiji je bila ob kulturnem prazniku vrsta prireditev. V Slovenj Gradcu so na osrednji prireditvi podelili Bernekerjevo nagrado in plakete. Letošnja Bernekerjeva nagrajenka je arheologinja Mira Strmčnik - Gulič (Prepih je velik intervju z Strmčnik - Guličev objavil lani), plakete pa so podelili dr. Bogomirju Celcerju iz Slovenj Gradca, kvintetu družine Breznik iz Pameč, Ivanu Leskovšku iz Slovenj Gradca, Mirku Tovšaku iz Mislinje in Anici Pačnik iz Podgorja.

V Slovenj Gradcu so odprli tudi več razstav. V Galeriji so na predvečer kulturnega praznika odprli razstavo Misel in korenine, ki je nastala v likovni delavnici v Kočevju, kjer je sodeloval tudi Jože Tisnikar. Kasneje so v galeriji odprli še razstavo likovnih del Tadeja Pogačarja. V splošni bolnišnici v Slovenj Gradcu pa je razstavljala likovna skupina kulturno umetniškega društva tamkajšnje bolnišnice, kjer so se predstavili Breda in Bogomir Celcer, Štefan Merčnik, Greta Mohorko in Lojze Pogorevc.

Osrednja prireditev v občini Ravne na Koroškem je bila predstavitev literarnega zbornika Naj poje ptica, ki ga je natisnila Zveza kulturnih organizacij Ravne na Koroškem. V zborniku se predstavljajo Matjaž Pikalo, Aleksandra Stermec, Simon Mlinar, Vlado Mišev, Sergeja Kozar, Aleksandra Vrhovnik, Rudi Mlinar, Anita Valentar, Barbara Žvirč, Aljaž Matvoz, Alina, Vanja Amon, Irena Moličnik, Gabrijela Svanjak, Miran Kovač, Mateja Peter, Maja Slatinšek, Andreja Krevzelj in Dejan Gregor.

V dravograjski občini so prireditve ob kulturnem prazniku pripravili Šempeterski pavri iz Otiškega vrha, to je moški pevski zbor Slovenske ljudske stranke.

20 let trdega dela

Ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku je tudi Moški pevski zbor Muta-Vuzenica proslavil 20 - letnico svojega neprekinjenega trdega in hkrati uspešnega dela.

Petje Muti in tukajšnjim ljudem ni bilo nikdar tuje. V zgodovini kraja najdemo že zelo zgodaj zapisano, da so ljudje tod gojili in negovali predvsem lepo zapeto pesem in že davno imeli skupine muzikantov. Če že drugega ne (pokrajina je revna), so se lahko postavili s kulturo. Ob boju za preživetje so vedno našli in najdejo nekaj za svojo kulturo, za kulturo petja, godbe in plesa. Da ne bo krivice, tudi dramska igralska dejavnost je bila do pred nekaj desetletji tu izjemno razvita.

Ali pa, kot je v spodbudo v lepem almanahu zapisal sedanji pevovodja: "Res, pesem ni kruh, je pa lepota življenja, je tisto, kar daje življenju plemenit zven in kulturo ljudi!"

Pa še en pogled v preteklost. Podatke o organizirani glasbeni dejavnosti najdemo že v samem začetku preteklega stoletja. V letu 1926 pa je na Muti že pel organiziran moški pevski zbor, ki se je zadržal vse do druge vojne. Tudi po vojni leta 1945 je takratni tovarniški sindikat organiziral zbor in že takrat ga je vodil Rudi Kerec, ki se je v zborovsko petje, cerkveno in prosvetno, tudi najgloblje zapisal v tem kraju. Zadnjih deset let pa zbor vodi Peter Valtl. Člani zbora so že njega dni bili pretežno kovači, delavci tovarne, zadnje čase pa tudi drugi ljubitelji levega petja, vsi iz območja Vuzenice in Mute.

Ne gre prezreti velikih težav, ki so jih in jih še premoščajo pevci. Kar pomislimo, triizmensko delo, mnogi pevci oddaljeni po dve uri hoda po planinah (Ja, daleč se je hodilo včasih na šiht, danes se k sreči že vozimo), pa čas in tako naprej.

In najmanj še nekdo zasluži posebno omembo. To je organizacijski vodja zbora Franc Vidovič. To je organizator, raznašalec vabil, organizator srečanj... Med predsedniki zbora pa ne moremo mimo Jožeta Krajncja in Borisa Kralja; dala sta del svojih naporov za obstoj in možnosti dela zbora, v fabriki sta vedno opozarjala tudi na njihove potrebe, enako kot za godbo - za kulturo.

Na jubilejni proslavi so večer popestrili še domači folkloristi, na obisku pa je bila tudi citrarska skupina "Strune izpod Pece". Dekleta in fantje resnično znajo s citrami, petje, tisto umirjeno, mehko, zapeto s čutom, da mu prisluhneš s celim bitjem, to so Strune!

Čestitali so jim folkloristi, godbeniki, celo tisti s Pernic, pa ljudje, krajevna skupnost, podeljena so bila številna priznanja in Gallusove plakete, spominske plakete. Predvsem pa, ljudje so tudi ta večer napolnili hol šole do zadnjega kotička, tako kot vedno, ko je na odru naša kultura. Tudi to je v teh krajih raslo v ljudeh in z ljudmi v stoletjih.

Sprejem za
dogovore

Podobno kot že vrsto let je bil tudi letos v Radljah sprejem za župane sosednjih občin iz Avstrije.

Povabili so tudi predstavnike raznih društev, ki

več kot drugi sodelujejo z društvi na območjih, ki se tu tudi v preteklosti nikoli ni odtujilo eno od drugega.

To se je posebej izkazalo ob zadnji kratki vojni,

ko so sosedje pokazali svojo pripravljenost in pomoč.

Seveda pa imajo takšni neposredni medsebojni dogovori veliko večjo vrednost, ker imajo za sabo tudi tisto človeško noto odgovornosti za dogovorjeno.

Srečanja pa tudi odpirajo pot za gospodarske povezave, za pretok blaga in za delo, ki ga nam še posebej manjka.

Praksa kaže, da imajo na območjih, s katerimi imamo pristne sosedske stike, naši ljudje vsaj kanček prednosti pri zaposlitvah....

Srečali so se tudi mejni policisti in tisti, ki se morajo v smislu varnosti in miru poznati, ker potem tudi to delo steče povsem drugače kot po bolj ali manj togih pravilih, ki jih predpisujejo države.

-kv

VUZENICA V ZNAMENJU ŠKOFA SLOMŠKA

Letos se izteka 150 let, odkar je živel in delal v Vuzenici nadžupnik, dekan in šolski nadzornik Anton Martin Slomšek. V Vuzenici so za njim ostale mnoge vezi, pričujoči dokumenti tedanjega časa v pesmih, predvsem pa v besedah in dejanjih. Vuzenica ima to čast, da je v svoji zgodovini doživela to "svetlo zvezdo na slovenskem obzorju", zato je letošnje leto posvetila svoje aktivnosti v obuditev Slomškove enkratne podobe.

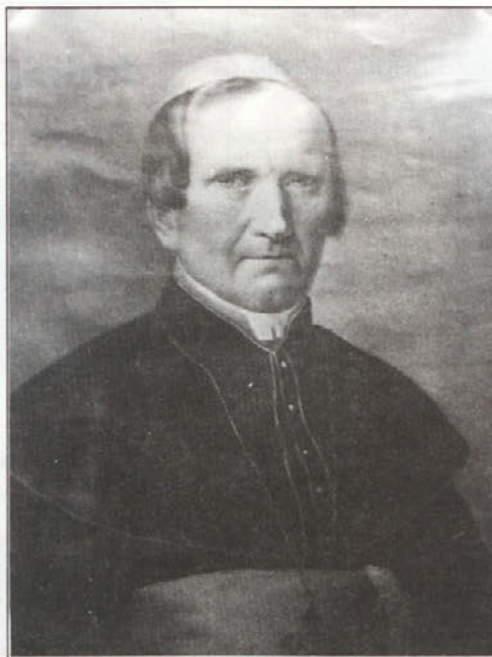
Že krajevna proslava je bila kot prva prireditev v obnovljenem kulturnem domu namenjena Slomšku in kot že nekaj let nazaj so v Vuzenici tudi letos neposrečeno podelili priznanje zaslužnemu krajanu. Ne, da si ga ne zasluži. Ie na kulturni dan bi veljalo deliti priznanja tistim, ki se res ukvarjajo s kulturo. Kritika je namenjena le v spodbudo, da bi ob tej priložnosti v Vuzenici lahko pričeli s "Slomškovimi priznanji" za marljive kulturnike v kraju.

Osrednja prireditev v počastitev spomina na Antona Slomška bo 13. avgusta. Takrat bodo otvorili tudi Slomškovo spominsko sobo in pripravili Slomškovo razstavo. Od maja do junija bo osnovna šola pripravila za učence, starše in učitelje prireditvi: "Po stopinjah A.M.Slomška" in omizje na temo "Slomšek in mi".

Slomšek je že kot gimnazijec poskušal z literarnim snovanjem, za slovensko besedo je začel delati tiho kot bogoslovec in kasneje kot spiritual, kjer je vzgojil nekaj štajerskih in koroških literatov, pa tudi duhovnikov v slovenskem duhu. Prizadeval si je za nedeljsko slovensko šolo in tako je nastal prvi slovenski učbenik "Blaže inu Nežica" v nedeljski šoli. Kot škofijski nadzornik si je prizadeval za slovenski jezik v šoli in zanj pripravil tudi druge učbenike.

V Št. Andražu je poučeval slovenske bogoslovce cerkveno govorništvo. Homiletična predavanja je izdal 1862 v Drobotnicah z naslovom "Vaje cerkvene zgovornosti".

Slomšek kot pesnik je bil zapisovalec in popravljalec ljudskih pesmi, njegova prozna dela so obilna in močno poučna. Slomšek je bil velik domoljub, skrben opazovalec, ki je občutil probleme družinskega življenja, kar je očitno ob njegovih mislih o šoli in vzgoji in upravičeno ga imenujejo kot enega največjih šolnikov in vzgojiteljev na Slovenskem. V pridigah in pastirskih pismih piše o aktualnih in bolečih družbenih ranah slovenskega na-

Anton Martin Slomšek

roda, vrsta Slomškovih spisov pa govori o enem in edinem materinem jeziku - slovenskem. Bil je tudi skrben prisluškovalec domače besede, o čemer pričajo številni pregovori in reki. Veliko je njegovih zapiskov, ni pa še popolno zbrano gradivo za njegovo bibliografijo. Vse to dokazuje, da je bil Slomšek nadporečno nadarjen, delaven, pa tudi globoko veren, izreden govornik in učitelj, ki je zapustil neizbrisen pečat vsemu slovenskemu ljudstvu.

In prav danes, v našem času, postaja Slomšek nam v izziv, njegova svetla zvezda še danes sije na nebu in nam kaže pot. Ja, res, vsakdo še danes lahko najde v njem svojo vrednost. Slomšek je bil živ, ko je povsod vladalo splošno mrtvilo in je živ tudi danes, v poplavi najrazličnejšega blaga. In če nas je Slomšek pred stoletjem učil spoštovati svoj jezik, nam dal številne pesmi in dragocene spise, si prizadeval za slovensko šolo in za založbo, kati njegova Mohorjeva družba nas je naučila brati. Prizadevajmo si dati Slomšku tisto veljavo, ki ni manjša od Prešerna, Levstika, Ketteja, Zupančiča in drugih.

"Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blago: sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike." (A. M. SLOMŠEK)

Cerkev na Slovenskem se trudi razglasiti Slomška kot svetnika, in niso še bili sposobni zbrati, urediti in izdati vseh njegovih spisov oz. bibliografijo, Vuzeničani pa bomo letošnje leto posvetili v njegov spomin. Tako majhen kraj, kot je Vuzenica, pa tako velike stvari skriva.

Ne zaspimo, črpajmo iz Slomška to, kar je bil in kar nam je dal in najdimo tudi njegov danes v njegovih besedah za naš jutri. Ne zapravimo teh korenin in dragocenega bogastva!

I.Fasvald

KOROŠKI UTRIP

LEKARNA V PODVELKI

Koroške lekarne Ravne na Koroškem so te dni v Podvelki odprle lekarniško podružnico in tako so v tem kraju zaokrožili osnovno zdravstveno varstvo. Doslej so v Podvelki imeli zdravnika, po zdravila pa so se morali na pot do Radelj ob Dravi ali kam drugam.

Podvelška lekarniška podružnica je del lekarne Radelj ob Dravi, v njej pa je zaposlen diplomirani inženir farmacije. Lekarna je opremljena tako, da bo omogočala tudi pripravo najosnovnejših magistralnih zdravil.

Ureditev lekarniške podružnice je stala nekaj več kot 3,7 milijonov tolarjev, tretjino denarja je prispevala radeljska občina, drugo pa Koroške lekarne.

PROBANKA NA KOROŠKEM?

Mariborska Probanka je na koroško regijo pripravljena vložiti kapital v ustanovitev investicijske družbe. Ta banka je namreč že dobila soglasje za ustanovitev družbe za upravljanje, ki edina lahko ustanavlja investicijske družbe, v katere je mogoče vlagati certifikate. Po nekaterih ocenah je bilo med Koroške razdeljenih za 18 milijard SIT certifikatov, investicijska družba pa naj bi bodočim delničarjem tudi zagotavljala ustrezne dividende. Probanka je to idejo že predstavila vsem štirim izvršnikom v koroški regiji, ponekod (na primer v Radljah ob Dravi) pa je to pobudo tudi že obravnaval izvršni svet.

Probanka bi v investicijsko družbo vložila 25 milijonov SIT kapitala, upravljanje, direktorja in nadzorni organ pa bi izbrali Korošci sami. Prednost lastne regijske investicijske družbe je po besedah Radovana Stoniča, direktorja družbe za upravljanje pri Probanci, v tem, da se kapital vrača nazaj v regijo.

tovarna rezalnega orodja
PREVALJE

REZALNO ORODJE ZA LES

- ✓ za profilno rezkanje
- ✓ specialna orodja za stroje
- ✓ svedri, skobeljni noži
- ✓ krožne žage

**NUDIMO PRODAJO USEH NAŠIH IZDELKOV
PO NAJBOLJ UGODNIH CENAH V NAŠI**

TRGOVINI:

TEL.: 0602 - 31 - 281, 31 - 773

Delovni čas od ponedeljka do petka,
od 8. do 16. ure

MOŽNOST PLAČILA S TREMI ČEKI ZA BLAGO
NAD 10.000,00 SIT

BIOTRG d.o.o

Čečovje 5,
Ravne na Koroškem

konkurenčne cene
solidna postrežba
velik parkirni prostor

Vabljeni!

SGP KOGRAJ DRAVOGRAD
GRADBENO PODJETJE
STAVBENIK
PREVALJE

**IZVAJA VSA DELA VISOKE IN
NIZKE GRADNJE,
INDUSTRIJSKE OBJEKTE TER
OBRTNIŠKA IN
INŠTALACIJSKA DELA**

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

SPOŠTOVANI!

V okviru Prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja predstavlja pomemben segment ponudba paketov zavarovanja za storitve in pravice, ki niso vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje.

V tej številki in prihodnjih Vam bomo, spoštovani zavarovanke in zavarovanci, predstavili ponudbo Zavoda na tem področju.

Paket:	ODDIH A	ODDIH B
Višina premije:	46.740,00 SIT	20.040,00 SIT

Kontaktne osebe:

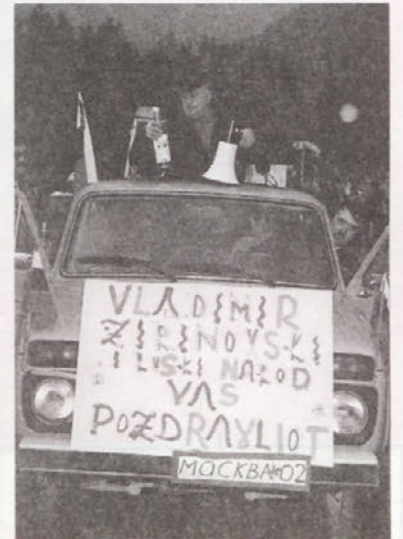
OBMOČNA ENOTA RAVNE:
Vilko REK, tel.: 22 461
IZPOSTAVA RADIJE:
Ivica RAC, tel.: 71 120
IZPOSTAVA SLOVENJ GRADEC:
Olga ČEVNIK, tel.: 44 461
IZPOSTAVA VELENJE:
Gorazd DRETNIK, tel.: 063 855 621
IZPOSTAVA MOZIRJE:
Bernarda VODLAK, tel.: 063 831 840

Ponudba paketov:

- Zavarovalni paket ODDIH vključuje oddih, programiran v skladu z medicinsko doktrino, namenjen ohranjanju in krepitvi zdravja.
- S sklenitvijo pogodbe za ta paket pridobi zavarovanec pravico, da se vključi v program aktivnega medicinsko programiranega oddiha.
- S plačilom premije krije ZZZS zavarovancu aktivni oddih v trajanju 10 dni enkrat na vsaki dve leti, s tem, da prvič lahko uveljavlja zavarovanje po preteku šestih mesecev, drugič pa po preteku dveh let od sklenitve zavarovanja za ta paket.
Paket ODDIH-A uveljavlja zavarovanec v zdravilišču v hotelu kategorije A. Paket ODDIH-B uveljavlja zavarovanec v zdravilišču v hotelu kategorije B.
- **Zavarovalnina** za ta paket znaša dejanske stroške aktivnega medicinsko programiranega oddiha na osebo za ODDIH, vendar največ v vrednosti A 170% in B 120% povprečne vrednosti nemedicinskega dela oskrbnega dne, ki ga ZZZS za določeno obdobje v pogodbi dogovori z naravnimi zdravilišči v Sloveniji, in sicer za dobo 10 dni.

P ST '94

ČRNJANI IN CESTE

□ Ali veste, kako se lahko najbolj učinkovito zamerite Črnjanom?

Predlagajte jim, da bi denar, ki je namenjen za cesto preko Šentvida, porabili za ureditev dolinske povezave.

Družabna kronika
in
prepihane čveke

ENO SAMO SRANJE

Berložnik in Tasič se srečata v Kotljah.

BERLOŽNIK: "No, Tasič, kako je kaj tam doli sedaj, ko mene ni več?"

TASIČ: "Po pravici povedano - eno samo sranje."

BERLOŽNIK: "Kaj ne poveš, a naši so še kar na oblasti?"

(Iz hotuljskega Pustnega vestnika)

KAJ SI POJE GOSPOD MEH?

Znani policist, novi šef koroške uniformirane policije in predvsem vesel mož Rajko Meh se je na neki zabavi takole zavrtil. Zanima pa nas, katero pesem je ob plesu prepeval gospod Meh.

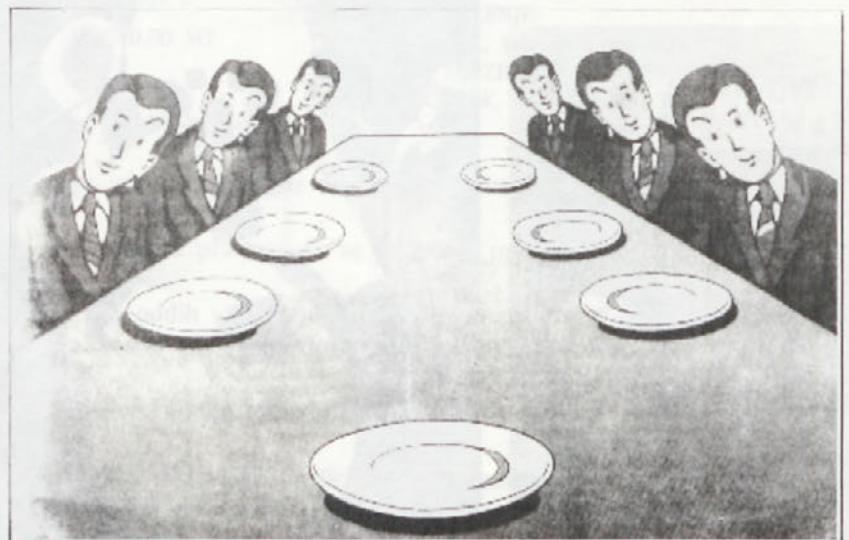
Vaše ugotovitve zbiramo do konca meseca, v akciji pa ne smejo sodelovati njegovi sodelavci z Uprave za notranje zadeve Slovenj Gradec.

Nagrada za najbolj duhovit odgovor: pogled skozi prste pri prometnem prekršku.

LOKALNA SAMO- UPRAVA

Kaj prinaša nova lokalna samouprava? Veliko želja in pričakovanj ter prazne krožnike?

NA OLIMPIADO Z LETALOM

Črnjani se bodo odpravili na pot do olimpijskega Lillehammerja, kjer bodo bodrili Mitjo Kunca, kar z letalom. Potniki imajo še največji "rajzefiber" na poti do Brnika, kjer se morajo z avtobusom prebijati skozi Marholčeve ride. V zraku pa tako in tako ni nevarnosti, da bi jih zasulo kamenje.

KATOLIŠKI SKAVTI

Ko je Vilko Černovšek, znani liberalni demokrat iz ravske občine, oni dan slišal, da bodo krščanski demokrati v Mežiški dolini ustanovili organizacijo katoliških skavtov, je resignirano vzdihnil: "Kakšna škoda, da nisem dvajset let mlajši."

OB DOMAČEM OGNJIŠČU

Na nedavni predstavitvi prospekta o kulinarčni ponudbi med Uršljo goro in Pohorjem je prisotnim spregovoril tudi dr. Janez Bogataj iz Ljubljane (drugi z leve). Ta je imel kar veliko besed o prospektu in tudi sicer je pohvalil prizadevanja turističnega društva Slovenj Gradec. Ob tej priložnosti pa je prof. Pečko (prvi z leve) dr. Bogataju odkrival vrsto dragocenih idej o naslednji razstavi Domače in umetne obrti, ki bo v letošnjem poletju v Slovenj Gradcu.

SLAVKO IN IRENA

Korošci smo mnenja, da je prava škoda, ker ne moreta Slavko Bobovnik in Irena Fasvald skupaj tekrovati za Viktorje 1993, saj je v konkurenci TV voditeljjev na milost in nemilost bralcev Stopa postavljen le Slavko, ki je nekaj časa bil na vrhu popularnosti, medtem, ko je Irena zapravila svojo priložnost tisti hip, ko je zapustila regionalni TV studio Maribor. Škoda, mar ne? Zato pa Prepih razmišlja o Viktorjih za Koroško, kakšnih, pa naj zaenkrat ostane še skrivnost.

ŽIVLJENJE Z OBVOZNICO IN BREZ NJE

Črnemu strankarskemu bloku v slovenjgraški občinski skupščini ni vse po volji okrog mestne obvoznice. Tako ima slovenjgraška vlada težave s to cesto tudi potem, ko je že zgrajena in jo vsi s pridom uporabljajo, tako črni kot rdeči, le da bi prvi radi, da bi se obvoznica začela v Mislinji.

Teh težav pa v drugih okoljih na Koroškem ne poznajo, saj tudi nimajo obvoznic. Torej velja držati roke prekrizane in si govoriti: "Problema nema."

ivolek lek

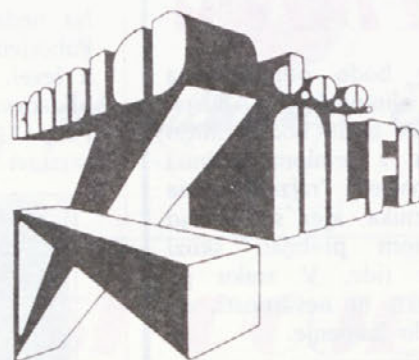
PROIZVAJAMO
IN PRODAJAMO
aparate in materiale
za zobozdravstvo s
področij:
PREVENTIVE
KONSERVATIVE
PROTETIKE
ORTODONTIJE

 lek d.d. Ljubljana

tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d.
61117 Ljubljana, Verovškova 57, p.p. 81
telefon: (061) 168-21-61
telex: 39403
telegram: Lek Ljubljana
telefax: (061) 168-35-17

radio alfa

PRVI KOMERCIALNI RADIO PRI NAS

radio alfa ***
REDAKCIJA IN STUDIO
Cankarjeva 1
62380 SLOVENJ GRADEC, p.p. 92
telefon: 0602 41-630
telefax: 0602 41-244

radio alfa ***
PROPAGANDNA AGENCIJA
Efenkova 61
63320 VELENJE
telefon: 063 851-788
telefax: 063 851-788

VAŠ SOPOTNIK V POSLOVNEM SVETU

107,8 MHz

GOSTINSKO PODJETJE BISTRA

RAVNE NA KOROŠKEM

ČEČOVJE 5, tel.: 22-815
Vas vabi v svoje poslovne enote:

GOSTILNA BEGANT (Tel: 85-043)
Vsak dan tri vrste malic, jedila so a la
cart, izbrane pijače, za zaključene družbe
vam je na voljo "kmečka soba".

- BIFE ESPRESSO ČRNA NA KOR.
(TEL.: 38-003), PIZZE
- BIFE ESPRESSO PREVALJE
(TEL.: 33-528)
- BIFE ESPRESSO RAVNE NA KOR.
(TEL.: 21-840)
- BIFE ESPRESSO SLOVENJ GRADEC
(TEL.: 43-243)

TRGOVSKO PODJETJE

KOROTAN

Ravne na Koroškem
Čečovje 6
Tel.: 0602/22-711,
21-476

TP "KOROTAN" Ravne vam nudi v prodajalni
PAPIRNICA Čečovje odlično ponudbo zlatarskih
izdelkov, uhanov, prstanov, verižic itd., po zelo
ugodnih cenah z **20% popustom.**

Šolske nahrbtnike in namizne prte z **10%
popustom.**

Dobro izbiro pisarniškega materiala in obrazcev.
V vseh trgovinah s tekstilom vam še naprej
nudimo znižane cene sezonskega blaga in
nakup na več čekov.

Prisrčno vabljeni!

TP KOROTAN

NA PREVALJAH ZAHTEVAJO POŠTENE RAČUNE

Zbor krajanov krajevnih skupnosti Prevalje je bil minuli teden podoben kakemu staremu železarnškemu štrajku. Okoli 120 ljudi je burno protestiralo proti visokim cenam ogrevanja.

➤ Kaj je vračunano v ceno kubičnega metra plina; zakaj izvršni svet in Komunalno podjetje izsiljujeta nezakonit dvig cen in komunalnih storitev, zakaj plačujejo plin po 27 tolarjev namesto po 21 - to so bila osnovna vprašanja zborujočih, na odgovore pristojnih pa so čakali pičle tri ure.

Če bi predsednik Izvršnega sveta dr. Matic Tasič, direktor komunalnega podjetja Ernest Blatnik in direktor Stanovanjskega podjetja Stojan Gerdej na ta vprašanja odgovorili brez ovinkarjenja že na začetku, se najbrž ne bi zgodilo, da bi kdo tolkel po mizi, kot je in morda tudi ne bi padale zmerjavke v slogu: komunalna skupnost je kradijalna skupnost ali: take predstavnike bi čez mejo v rit nasuvali ali: v

Evropi bi bili taki že davno pod ključem, in dalje: v železarni so odpustili na stotine delavcev, na komunalni pa uživata nebesa.

Dr. Tasič je na koncu vendarle pojasnil, da je s 1. februarjem Izvršni svet znižal ceno za m³ plina za dva tolarja, kar pomeni, da zdaj znaša 25,16 tolarjev na m³ plina, da je rezerve še za dva do tri tolarje, in da se bo tako cena do maja še postopno nižala. Priznal je, da se s to ceno pokrivajo izgube na vseh ostalih komunalnih storitvah, da drži, da imajo Komunalno podjetje, Energetika Ravne, in Stanovanjsko podjetje tudi kosmate roke in je zato že lansko jesen predlagal skupščini, da naj s podelitvijo koncesije omogoči enemu podjetju distribucijo in obračun za porabljeno energijo. Predlog je bil zavrnjen, nastale izgube pa ni bilo mogoče pokriti iz proračuna, zato smo se zavestno odločili za nezakonit dvig cen. Tako dr. Tasič, ki je nazadnje zagotovil, da bo Izvršni svet

storil vse, da bo cena plina taka, kot mora biti.

Zborujoči pa so med drugim sklenili naslednje:

- v skladu z ugotovitvijo republiškega tržnega inšpektorja, da so cene komunalnih storitev nezakonite, zahtevajo, da jih izvršni svet vrne na avgustovsko raven,
- zahtevajo obračun toplotne energije po dejanski porabi megawattnih ur,
- določitev cene megawattne ure v okviru republiških normativov (naj se upošteva cena 4126 SIT, kot jo določa država),
- spoštujejo naj se zakoni in predpisi, ki jih sprejme država,
- ogrevanje naj vrši inštitucija brez posrednikov.

Na istem zboru je bil govor še o razmerju med upravnistvom in novimi lastniki stanovanj. Kot je dejala gospa Slaničeva, novi lastniki stanovanj z upravništvom Stanovanjskega podjetja Ravne niso zadovoljni, odgovorni osebi ne zaupajo in nameravajo zahtevati njegovo razrešitev.

Z.S.

KOROŠKI UTRIP

PREŠERNOVA NAGRADA LOJZETU LEBIČU

Letošnjo Prešemovo nagrado, najvišje priznanje na področju kulture v Republiki Sloveniji, je prejel prevaljski rojak Lojze Lebič. Skladateljski opus Lojzeta Lebiča vsebuje vrsto zrelih mojstrov, ki zaznamujejo povsem izjemne viške izvirmega slovenskega glasbeno ustvarjalskega duha. Z njimi dosega slovenska glasba svoj željeni smoter: avtonomno, izrazno bogato in izvorno govorico slovenskega skladatelja. Za Lebiča so v obrazložitvi za nagrado tudi zapisali, da je svetovljansko naravnani umetnik, ki zna z intuicijo lastnega ustvarjalnega hotenja odčitati topos sedanjega trenutka v svetu in na domačih tleh, izpričuje priostren čut za zakone narave in svojski odnos do dediščine preteklih civilizacij.

SLOVENJGRAŠKI PRORAČUN NI BIL SPREJET

Slovenjgraški izvršni svet je prvi od koroških občin pripravil predlog proračuna za letošnje leto, ki ga je ponudil v razpravo na seji februarja v začetku tega leta. Vendar odborniki proračuna niso sprejeli, saj bi po mnenju nekaterih odbornikov - predvsem predstavnikov desnega bloka - morala občinska vlada nameniti več denarja za lokalne ceste. Tudi slovenjgraške odbornike pa pri zadolževanju proračuna zanima, kako se bodo ob nastanku novih občin razdelile obveznosti iz preteklosti.

KOROŠKI
97,2 FM **Radio**
SLOVENJ GRADEC

vsak dan....ves dan

Tel.: 0602 41 818, 41 245,

fax: 0602 42 600

TELEFON V STISKI za
otroke in odrasle
0602 / 23 999, 23 004
sreda: 17 - 19^h
pon.-pet.: 12 - 13^h
pod šifro: "PRIJATELJ"

Spoznajmo se..... sosedje smo med sabo!

ŽIVLJENJE, KI PIŠE ŽALOST

Vseskozi, ko sem ji sedela nasproti in poslušala z bolečino prežet glas, sem v njenih sivomodrih očeh gledala prikrito tesnobo. Upanja, o katerem tako na veliko trosimo toliko besed, ni bilo. Le ko mi (in o njej nenehno govori!) izpove ponos in bojazen o svoji osemletni Sandri, izgine trpkost iz njenega obraza in se poteze mladostno zarišejo....

Pa jih Marija JEZNIK s Planinske poti 4 v VUZENICI ne šteje veliko; ne šteje veliko let, zato pa se njena bolečina -tolikokrat prikrita-ne more izmeriti. Začne se s stanovanjem. Ne, začne se z nenehno bolešno osemletno Aleksandro.

Ne, začne se z brezposelnostjo moža Bora. Ne, začne se z mizerno nizko plačo Marije. **NE, ZAČNE SE Z VSEM, KER JE VSE SKUPAJ ŽIVLJENJE, KI PIŠE ŽALOST.**

Marija Jeznik in Boro Štrbac sta se spoznala pred leti, se zaljubila, se ljubila in bila srečna. Kdo v mladih letih bi sicer ne bil srečen, če ima ob sebi človeka, ki ga ima RADI? Čez čas je privekal na svet majhen deklič, ponos in ljubezen in dala sta mu ime Aleksandra. Sreča je bila popolna, ker sta bila mlada družina z delom, saj je bil Boro zaposlen v Livarni v Vuzenici, sama pa kot šivilja v domačem KROJ-u. Živela sta s starši in nekako je šlo. Potem sta hotela na svoje. **IN TU SE ZGODBA ZAČNE....**

Stanovanja že lep čas ni moč dobiti in Boro ter Marija pri dodeljevanju takšnih in podobnih stanovanj nista bila no-

bena izjema. Da bi omilila stanovanjsko stisko, sta zaprosila lastnika stanovanjske stavbe na Planinski ulici 4 za pomoč. Za zares simbolično ceno sta stanovanje tudi dobila. Toda, glej ga zlomka! Že pet let, kar živita v pred davnimi leti za grajsko gospodo zgrajeni stavbi, spoznavata, kako mrzli so več kot meter debeli kamniti zidovi. Vsak dan znova in vedno znova opominjata in prosita Aleksandro, naj ne hodi na gank, kjer je stranišče "na štrbunk" (ga še poznate?), da bi se dekletu ne kaj zgodilo. Vsak dan znova in vedno bolj

je hudo, ker ni kopalnice in se v vsej veliki hiši ni moč pošteno umiti.... Da, vsak dan znova, pa ne samo Marija in Boro ter njuna osemletna Sandra, temveč vse v stavbi živeče stranke, Jožica z možem in otrokoma, Ida in Romana, se bojijo, kdaj se bo podrl kak tram in bo nanje padla s škodlami krita streha, kdaj se bo v prah sesul že zdavnaj odsluženi dimnik.... KDAJ!?

Da bo ironija še večja, dodajmo še to: Lastnik je ob novem letu spoznal, kako nevarno je življenje v veliki

stavbi na Planinski 4, ki jo domačini poznajo kot ŠOLOV ŠTOK - in jim je dal najemne odpovedi. V stavbi sicer živijo, A NA SVOJO ODGOVORNOST in zato jim ni treba plačevati najemnine (ki so - kot pravi Marija, bile že prej tako nizke, da jih pravzaprav niti omeniti ni trebal).

In tu se začne druga žalost, žalost osemletne Aleksandre, ki je že pred letom, dvema, dobila astmo in mora nenehno nositi s seboj inhalator, da njena majhna pljučka dobe dovolj zraka.

Z boleznijo hčerke so povezane tudi neštete bolniške, ki jih Marija dobi za nego svojega otroka. Toda kaj, ko v Kroju, kjer Marija šiva, nimajo radi izostankov in jo mnogi gledajo postrani. Tudi ob mojem obisku je Aleksandra ležala, a, da bi ne bila ponovno v staležu, je Marija deklico dala v oskrbo babici.

Ko Aleksandra nedavno tega dobi napad in ko nikakor ne pride do zraka, reče svoji mami: "Mami, veš, najraje bi kar umrla, da bi ti ne imela takih problemov z menoj!"

Pa bi Marija in Boro za svoje dekle naredila vse. Preslišita vse zlobne jezike, vsa neosnovana natolčevanja in sta na svoj zaklad ponosna. Saj sta tudi lahko, ker je Aleksandra odlična učenka in ji klub nenehnim izostankom v šoli ni hudo učiti sošolce, ki imajo svojo prijazno tovarišico vedno ob sebi... In na Aleksandro je učiteljica ponosna!

Tu se začne tretja žalost. Brezposelnost moža, ki je izgubil delo v Vuzenici, ker v tovarni pač dela ni bilo. In sedaj na Zavodu za zaposlovanje prejema denar v vrednosti 17.000 tolarjev. A ker je za življenje to občutno premalo, rade volje popri- me za delo, da domov prinese kak krompir, meso... (Marija mi de:

Aleksandra v rokah srečne mamice in očka

Ko se z Marijo takole pogovarjam uro, dve, v njenem glasu niti enkrat ni zaznati kake jeze. Stanovanja dobiti - to je huda umetnost tudi za tiste, ki imajo veliko več šol kot Marija in tudi - ali pa predvsem veliko več denarja.

Si pa vendarle najbolj želi majhne garsonjere s kopalnico, kjer bi bilo vseskozi dovolj toplo in bi njena Aleksandra le ozdravela (nikjer bi ne bilo zidov, da bi nenehno vlekle, streha bi ne zamakala, dimnik bi stal trdno in bi vabil s toploto, ja, in ganka bi ne bilo in ne stranišča na štrbunk....in ja! BILA bi Srečna.....)

Hvala bogu, da imam mamo, ki nam da krompir, pa kar še zraste na kmetih, da pretolčemo leto!

In tu je še delo Marije, ki je na koncu meseca poplačano z borimi dvajsetimi tisočaki. To, da je nizko, veliko pre nizko, Marija ve in ve tudi, da podjetju ni z rožicami posejano in da v hudi tekstilni konkurenci bijejo neusmiljen boj. Ve tudi, da se lahko zdaj

zdaj zgodi, da bodo v boju izgubili in da se lahko trg zapre. A si, kot vsi zaposleni, srčno želi, da bi obdržala delo, da bi prinesla vsaj dvajset tisočakov mesečno.

"Veste, moji Aleksandri nudim vse. Ima malico in kosilo v šoli - to pa zato, ker sem v službi do dveh in deklico dam v varstvo, ki ga vsak mesec pošteno plačam. Še nikoli nisem koga prosila, da bi mi denarno pomagal. Tudi otroških dodatkov - čeprav sem imela že urejeno dokumentacijo, nisem uveljavljala, ker mi je ena gospa rekla, da jih tako ne bom dobila, ker imam preveč bolnišk...."

Pa naj bo, moja deklica pa le ima vse! Si pa zato z možem nič ne privoščiva, čeprav kdaj za kako plačo rečem: Boro, kupila ti bova hlače.... pa iz hlač nastanejo jabolka in mandarine za Sandro, pa kak jogurt.... Ja, in vedno je lepo oblečena. Kdo pravi, da morajo vsi na mojem dekliču videti, kako hudo nam gre!"

"Ste pa vendarle že poskušali najti stanovanje?"

"Oh sva, sva. Naš direktor me razume in mi hoče po-

magati, toda, kaj ko nimamo prostorov. Nedavno tega nam je lastnik stavbe, v kateri bivamo, dejal, da so vsi papirji nekje na občini in da poskušajo urediti naše stanovniške razmere. Koliko je to res, pa še ne vem"

Ne konca in ne povzetka ne bomo delali v obračunu. Tudi ne bomo grajali lastnika stavbe, ker v vseh letih ni imel denarja za obnavljanje: saj ga tudi ni imel kje vzeti, ker to pač veliko stane in moraš biti najmanj graščak, da vzdržuješ grajske zidove. Bi pa upravičeno grajali tiste, ki so desetletja in desetletja pozabljali na kulturno dediščino, kamor Pistrov grad, ki se je desetletja dolgo podiral in tudi končno podrl ter ŠOL-ov štok tudi sodita.

Tudi bi lahko grajali vse tiste veleumne može na občinski kulturni skupnosti, ki redkim posameznikom niso dovolili najema in obnovitve gradu ali te, na pol podirajoče Šolove zgradbe obnoviti in jo preurediti za potrebe kulturnikov....

Nazadnje bi lahko grajali vse tiste v Vuzenici, ki vsa dolga leta niso naredili nič, da

bi redke bisere, ki so jih podedovali iz preteklosti, tudi obdržali. In eden teh biserov je prav gotovo Pistor, ki je - če drugega ne - bil odlični slikar....

Danes pa si v hiši strahov in spominov utapljuje žalost Marije, Romane in Ide ter Jožice in ne najdejo izhoda....

In - kdo pravi, da so edini?!

T.Repnik- Vrhnjak

V občini, ki nima nobene gospodarske perspektive in kjer je brezposelnost daleč najvišja na Koroškem, se Marij, Jožic, Janezov in Dušanov najde najmanj 1.200 in vsi ti imajo BOLEČINO. Bolečino, ki ji nemara kdaj niso kos in jo utapljuje. Bolečino, ki jo pozabljajo, bolečino, ki jo kolnejo....

In glej ga ŠMENTA... VSE TE BOLEČINE - TUDI MI TAKO RADI PREZREMO.

ZATO V ENI NASLEDNJIH ŠTEVILK SPOZNAVAMO NOVEGA SOSEDA...

ČZP VORANC

ČEČOVJE 5. 62390 RAVNE NA KOROŠKEM
TEL.: 0602 - 22 - 999

- ◆ Silvija Borovnik - SLOVENIJA, MOJA AFRIKA (eseji in zapisi) 1.200,00 SIT
- ◆ Blaž Drapotnik - PEGAV, PREBLJA ZVOČNI ZID (poezija) 980,00 SIT
- ◆ Jani Rifel - OBLJETNICA ŠAMOTE 1.260,00 SIT
- ◆ Fotomonografija Mežiške doline 5.000,00 SIT

ŽE 32 LET SMO Z VAMI!

ME UKW Inčičevski

99,5 Mhz - 51,5

Pokličite
Radio Radlje!

Koroška cesta 2, tel.6fax: 0602/71-170

Slišite nas:

ob torkih	med 13.30 in 15.30
ob četrkih	med 16.00 in 18.00
ob sobothah	med 09.00 in 11.00
ob nedeljah	med 10.00 in 14.00

Spoznajte
lepote
Mežiške
doline

MEŠKO - LJUDSKI ČLOVEK

V OBČINI SLOVENJ GRADEC SE JE V JANUARJU IN FEBRUARJU ZVRSTILO KAR NEKAJ PRIREDITEV V SPOMIN NA PISATELJA KSAVERJA MEŠKA. POLEG 30. OBLETNICE SMRTI JE LETOS TUDI 120-LETNICA NJEGOVEGA ROJSTVA - RODIL SE JE 28. OKTOBRA 1874.

Prvi so na obletnico opozorili Seljani, kajti Meška so imeli radi kot duhovnika in krajana, živel je z njimi, njihovo žalostjo in veseljem in postal v najlepšem pomenu besede - ljudski človek. Zato toliko ljubezni in spoštovanja in zavezanosti njegovi življenjski in človeški dediščini!

16. januarja je bila slovesnost na Selah: spominski maši - ob tej priložnosti je obudil spomin na Meška kot krajana, človeka in duhovnika domačin Anton Lah - je sledil spominski zbor na selskem pokopališču: o Meškovi življenjski poti in pisateljskem delu je razmišljal Tone Turičnik, nekaj žalostink je zapel Selski oktet, priložnostno slavilno pesem v Meškovo čast Milke Proštove, pa je prebrala Mira Mirkac.

3. februarja so v knjižnici Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu odprli razstavo o Meškovem življenju in delu: pisatelj lik je orisala Alenka Waltl, vodja knjižnice, recitacijsko - bralno - glasbeni kulturni spored pa so izvedli Lojze Pikalo ter dijaki srednje in učenci glasbene šole Slovenj Gradec, Mladinska knjiga Slovenj Gradec pa je opozorila na ponatis Meškovega romana Kam plovemo? (Izdala ga je založba Mihelač).

6. februarja sta bili dve prireditvi, posvečeni hkrati slovenskemu kulturnemu prazniku in Meškovega spomina. Prva je

bila na Selah, kjer so nastopili: Moški pevski zbor Ksaver Meško s Sel, Šentanelški pavri pod vodstvom Mitje Šipka, Mladinski pevski zbor cerkve sv. Urbana na Vrhah pod vodstvom Mire Gaberšek ter Mitja Šipek in domači recitatorji, ki so brali oz. recitali odlomke iz Meškovih del.

Druga prireditev je bila v Mislinji: ob slovenskem kulturnem prazniku je domače kulturno društvo pripravilo proslavo, posvečeno tudi v Meškov spomin. Nastopili so: Peter Tovšak, ki je zgoščeno orisal pisateljevo življenjsko pot in delo, ter izvajalci kulturnega programa - Babnikova godba, Mislinjski oktet, Mladinski zbor Fidelis ter izvajalci plesnoglasbenih točk: Tomaž Vratar, Vesna Šoštarič in Katarina Rošer. Sicer pa so Mislinjčani ves več kot teden dni trajajoči kulturni program prireditve posvetili oznamovanju obeh Meškovih obletnic.

Osrednja prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku je bila v Kulturnem domu v Slovenj Gradcu. Robert Waltl, slovenski gledališki igralec, in Igor Prodnik, filmski režiser, sta z modernim filmsko - pripovednim esejem poustvarjalno poglobila podobe oz. odlomke iz Meškovega življenja in dela: taka prireditev je bila prvi tovrstni poskus v Slovenj Gradcu. Zelo je uspela. Drugi del prireditve je bil namenjen

podelitvi Bernekerjevih odličij za leto 1994 za posebne dosežke v poklicni in ljubiteljski kulturni dejavnosti v občini. Nagrado in plakete je izročil Ivan Uršič, predsednik skupščine občine Slovenj Gradec. Program sta obogatila še Moški pevski zbor z Legna ter Kvintet Breznik iz Pameč. Občinstvo je napolnilo dvorano do zadnjega kotička.

Ljudje se s prijazno mislijo spominjajo Ksaverja Meška. Nekateri so ga osebno poznali, mnogim je bil zgled preprostosti in delavnosti, dobrote in prijaznosti, številni se spominjajo njegove pomoči in nasvetov, mnogi občudujejo njegovo doslednost in trnovo življenjsko pot, drugi radi prebirajo pisateljeva dela. Toda knjig skoraj ni dobiti, razen v knjižnicah. Morda prav obletnici živo opominjata, da bi kazalo (še) kaj ponatisniti!

Ta priložnostni zapis ne želi biti več kot kronika kulturnih dogodkov v naši občini ob 30. obletnici Meškove smrti in povabilo, da spet najdemo pot do pisateljeve kulturne dediščine. To bo najlepša oddolžitev njegovemu spomina.

Meško je domala polovico življenja domoval na Selah, v gorski vasi pod Uršljo goro, sredi narave in tišine, daleč od hrupa, kjer je užival v miru in razumevanju z ljudmi, ki jih je imel rad in jih spoštoval le-ti so oboje nesebično vračali. Tu je bil njegov dom! Svet mu je storil veliko gorja: še kot starčka so ga odpeljali v internacijo in na križev pot po nekdanji Jugoslaviji. Srce je bilo vedno na Selah! Tja se je vračal in vrnil. Domov! Tu je preživel jesen življenja. Na majhnem Selskem pokopališču, obrnjenem proti rojstnemu kraju, si je izbral prostor za grob, na katerem naj lesen križ z njegovim epitafom opominja, kako je življenje minljivo in kako ga je duhovno osmisli.

Spominske prireditve bodo trajale še vse leto.

T.T.

Piše: Srečko Mlačnik

SPET GREMO V ŠOLO

V štirih koroških občinah je na uradih za delo prijavljeno približno 3800 iskalcev zaposlitve, med njimi je 1600 takšnih, ki so mlajši od 26 let in skoraj 300 jih še ni opravilo pripravništva.

Ravno težave pri zaposlovanju so krive, da je zadnja leta postalo poklicno svetovanje posebno zahtevno in odgovorno, včasih tudi nevhvaležno delo. Pričakujemo sicer lahko, da prav velikega naraščanja števila nezaposlenih ne bo več, brezposelnost naj bi se ustavila, hkrati pa se bo verjetno nekoliko podaljšala čakalna doba prijaviteljnih, ki bodo iskali prvo zaposlitev.

Obdobje, ko je potrebno le končati šolanje (včasih pa celo tega ne!), služba pa je že čakala, je dokončno mimo. Tudi drugače lahko rečemo: služb sploh ni več, je le še delo, ki pa si ga mora poiskati vsak sam. In da ga lahko najde, je nujno, da je čimbolj usposobljen in seveda ustrezno motiviran. Na srečo je motivacija vsaj za izobraževanje že prisotna. Po podatkih iz ankete o izbiri poklica lahko sodimo, da je tako.

V jesenskih mesecih smo anketirali 1011 učencev osmih razredov. Zanimivo je, da je med njimi le 45 takih, ki še niso odločeni, kje bodo nadaljevali šolanje, prejšnja leta je bil odstotek neodločenih bistveno višji. Učenci so se odločili takole: 225 za Gimnazijo na Ravnah, 47 za Strojnikovinarsko šolo na Ravnah, 41 za Srednjo šolo na Muti in 305 za Srednjo šolo v Slovenj Gradcu. Nekaj čez 60% se jih torej namerava šolati v "domačih šolah". Ta odstotek se kasneje, pri rednem vpisu, nekoliko poveča (ocenjujemo, da letos na 75%), tudi zaradi materialnih pogojev šolanja. Bližina šole je bila vedno, in bo v prihodnje še toliko bolj pomemben dejavnik.

pri odločanju. Da je temu tako, kaže tudi podatek, da se namerna 45 mladih Slovenjgradčanov šolati v Velenju in 128 Radeljčanov v Mariboru.

Učenci izbirajo raje 4-letne srednje šole in gimnazije, saj se jih več kot 60% odloča tako, pri dekletih pa je aspiracijski nivo še višji.

Kaj nam povedo ti podatki?

Potrjuje se težnja, ki je prisotna v zadnjih nekaj letih. Veliko zanimanje je za gimnazijo in za vse slovenjgraške programe šolanja, bistveno manjši pa za kovinarstvo, ki seveda že dolgo ni več koroška paradna panoga. Prostor ni, glede na to, da bo letošnji razpis za vpis precej podoben lanskemu, moralo biti dovolj, čeprav bo mogoče v katerem izmed programov prišlo do omejitve vpisa. Je pa seveda res, da se sorazmerno veliko mladih Korošcev ne bo vpisalo tja, kamor bi želelo, temveč tja, kjer bo prostor. To pa tudi zato, ker ostaja "izbor" programov nespremenjen (letos je morda izjema Srednja strojnokovinarska šola Ravne, ki ponuja nekaj novosti).

Rečemo lahko, da stvari tečejo tako, kot smo bili navajeni dolga leta, izbiramo tisto, kar je, za novosti se ne odločamo, ker jih je premalo in tudi zato, ker postaja šolanje vedno dražje, pri čemer je tudi štipendijska politika iz leta v leto bolj zaostrena.

Kaj torej svetovati mladim?

Predvsem naslednje: Izbrati tisto šolo in tisti program, kjer boste uspešni, tistega torej, ki vas zanima in tistega, za katerega ste sposobni. Naj vas morebitna konkurenca ne moti, navaditi se boste morali nanjo in ničesar ne boste dosegli brez truda, brez dela, brez volje. Odločajte se sami, da ne bodo drugi odgovorni za vašo neuspešnost, upoštevajte pa vse informacije in nasvete, ki so vam na voljo.

Vsi ki se letos vpisujete, boste opravljali ali maturo ali zaključni izpit. Če bo to matura, če ste se torej odločili za šolanje na univerzi, je prav, da že sedaj vsaj približno veste, na kateri fakulteti. Iz vsake srednje šole se namreč ne bo več dalo vpisati kamorkoli, vedeti morate, kje so maturitetni razredi in kje ne, katere maturitetne predmete lahko izberete in katerih ne. Matura bo namreč hkrati tudi "sprejemni izpit" za visoke šole, ki pa zahtevajo znanje iz različnih predmetov.

To pa je že vprašanje v zvezi z maturo, ki bo tema enega prihodnjih zapisov.

I. MEDNARODNE ZIMSKOŠPORTNE IGRE ŠOLSkih OTROK
1.st INTERNATIONAL WINTERSPORT SCHOOLCHILDREN'S GAMES
1.st JEUX D'HIVER INTERNATIONAUX DES ÉCOLIERS
I. INTERNATIONALE WINTERSCHÜLERSPIELE

RAVNE NA KOROŠKEM 1994

Prve mednarodne zimsko športne igre šolskih otrok na Ravnah

MLADI ZA LEPŠI, BOUŠI IN MIRNEJŠI SVET

"Mladi vsega sveta se imamo radi, skupaj se igramo in ustvarjamo boljši svet...", to je bil moto letošnjih prvih mednarodnih zimskošportnih iger šolskih otrok, ki so jih od petka, 11. 2. do nedelje, 13. 2., izvrstno pripravili na Ravnah. Kar 190 otrok v starosti od 12. - 15. leta iz 18. mestnih reprezentanc, ki so prišle iz osmih držav, je nastopilo v treh disciplinah: veleslalomu, smučarskem teku in smučarskih skokih.

Rezultati so bili pravzaprav drugotnega pomena, pa vendar velja poudariti, da so bili Mariborčani in Kranjčani najboljši v veleslalomu in v tehkih pri fanatih, medtem ko so imeli Kranjčani v skokih na 60-metrski skakalnici absolutno premoč. Med dekletih so v veleslalomu zmagale smučarke iz Kranja, v tehkih pa tekmovalke iz italijanskega Trbiža.

In naši? Med 11. slovenskimi mestnimi ekipami so bile tudi tri koroške, in to: Ravne, Slovenj Gradec in Radlje.

Najbolje so se odrezali tekmovalci gostitelja iger, saj so bile ravenske smučarke tekačice ekipno druge, fantje pa v veleslalomu tretji. Slovenjgradčani so se izkazali v smučarskih skokih, kjer so osvojili 4. mesto.

Korošci smo imeli torej tri dni v gosteh mlade športnike in si kot organizatorji prislužili novo mednarodno priznanje, predvsem po zaslugi organizacijskega komiteja iger, ki ga je vodil neutrudljivi Jože Šater, predsednik Športne zveze Ravne. Kljub pomanjkanju snega je namreč prirediteljem uspelo pripraviti tekmovališča, veleslalom na Ošvenu, teke v Bistri pri Črni in skoke v Dobji vasi.

Pri tem je treba poudariti, da so sneg na skakalnico navozili celo s Pece.

Posebej skrbno pripravljena in pristrčna je bila otvoritev iger na stadionu na Ravnah. V programu so sodelovali učenci iz obeh ravenskih osnovnih šol, ki so imeli nastop z bakljami, pa plesna skupina deklet pod vodstvom g. Maje Marin in mnogi drugi. Igre je svečano odprl predsednik skupščine občine Ravne g. Adi Cigler, ki je zaželel vsem mladim športnikom prijetno počutje med svojimi gostitelji, da bi našli nove prijatelje in se vsi tekmovalci med seboj bolje spoznali. Pri tem naj različni jeziki in države ne bodo ovira.

Res, mladi iz Avstrije, Nemčije, Švice, Kanade, Italije, Slovaške, Ukrajine in Slovenije so si na Ravnah skovali nova prijateljstva. To pa je bil tudi namen iger - pospeševati mednarodno spoštovanje in sožitje mladine vsega sveta za lepši in boljši ter mirnejši svet. Prve zimsko športne igre na Ravnah, ki so upravičeno nosile znak olimpijskih krogov - na otvoritvi so prižgali tudi olimpijski ogenj - so zato potekale pod geslom: "Ni

važno zmagati, važno je sodelovati."

Pa še to - naslednje, druge po vrsti zimske igre šolskih otrok bodo pripravili prihodnje leto v Prakovcih na Slovaškem.

Ivo Mlakar

V RADUHI ZIMSKA A3

Konec januarja, sta Dani Vezovnik (AO Ravne) in Grega Lačen (AO Črna) v Srednji Raduhi opravila prvo zimsko ponovitev in ob enem prvo ponovitev smeri "Večopic - več smeha", z oceno VI, A3, 200m. Razmere v steni so bile zahtevne, saj je pihal močan in mrzel veter, v drugem raztežaju, ki se pleza prosto, pa je bilo precej ledu in snega.

Prejšnji dan pa sta Grega Lačen in Iztok Mihev ponoči v Lanžu preplezala štiri lažje grape.

7. jan. sta v Topli, Tomaž Skerlovnik in Dani Vezovnik preplezala smer Fršlus, 100 m, VI +, A3. Teden za tem sta jo preplezala še Grega Lačen in Iztok Mihev.

Dani Vezovnik in Grega Lačen sta preplezala še Božični večer 100m, A2+, tudi v Topli. (Vse smeri štejejo za zimske ponovitve).

Vsi štirje navedeni so plezali tudi v Avstriji, v stenah 1500m vrhov nad Medvedvo dolino (30 km severno od Gradca) so preplezali smer Mini Phillip-Phlam VI+, A2/AL, 220m, v južni steni.

V-L

KJE JE DOMAČE ZNAJJE

Veliki slovenski možje, kot so bili Trubar, Prešern, Slomšek, Levstik, Cankar, naš rojak Prežihov Voranc in vrsta zavednih ljudi, so nenehno budili slovensko narodno zavest in kleno domačo besedo v pisni in govorni besedi. Slovenski narod je bil stoletja tarča raznih tujih zavojevalcev, ki so pritiskali in oblegali od vseh strani. Slovenci so tudi morali uporabiti domačo znanje, domačo obrt, domači jezik in kulturo ter zavest, da so preživeli kot narod. Kako se je zdaj vse preobrnilo!

Po drugi svetovni vojni je vse krenilo navzdol. Ni več tiste samozavesti in domačega znanja, kot je bilo nekoč. Le tuje znanje kaj velja. Tehnika in znanost ne zraseta več na domačem zelniku, ampak sta plod tuje miselnosti in tujega znanja. Uvažamo tujo tehnologijo, domačo pa zanemarjamo. Uporabimo raje svoje misli, ne pa da hodijo tuji strokovnjaki v našo državo "delati" visoko tehnologijo. Saj so vendar domače tovarne in ne tuje. Koroška ni izjema. (Pred leti so na Koroškem uvajali tuji strokovnjaki v domačih tovarnah.)

Na domačem trgu kar mgoli tuje navlake in robe. Napisi slovenskih gostiln, ki nenehno rastejo ko gobe po dežju, so večinoma potujčeni. Toliko je angleškega na domačem trgu, da se kar zvrsti v glavi. Slovenščina je res v hudi krizi. Bije plat zvona. Duhovna nemarnost našega človeka je na zelo nizki, da ne rečem -

ponižujoči stopnji. Ali smo narod dobičkarjev?

Kje je domačnost, domače znanje in samozavest?

Janez Križan
Šentjanž pri Dravogradu

MOČNO UPAM, DA NI RES!

Predvsem v občini Slovenj Gradec sem kar nekajkrat slišal novico, za katero močno upam, da je gola laž. Govori se namreč, da mislijo odstraniti vse kulturne spomenike, ki spominjajo na NOB, partizanščino, padle borce in talce.

Ta novica je najbolj odjeknila med starejšimi občani. Velikokdo še ima kje pokopanega svojca, ki je kot borec padel v NOB, so pa tudi še živi borci NOB. Zelo nesmiselno se jim zdi, kot verjetno večini, da bi se ta zgodovina izbrisala, poznejše generacije pa bi jo dobesedno pozabile. Marsikdo tudi pove, da mogoče Slovenj Gradec ne bi bil to, kar je danes, če se zanj ne bi borili in padali borci v NOB. Če se bo to zgodilo, je velika sramota za občino, in seveda za vlado naše Slovenije, ki bi, kot vedno, stopila na stran in vse nemo opazovala.

Če se to zgodi, se niti ne bi čudil. Spomnimo se, kako je svojo slavo končal predsednik razpadle Jugoslavije Josip Broz Tito in kako hitro smo pri nas opljuvali in odstranili komunizem. Danes pa že velikokdo govori drugače. Velikokdo pravi: Kaj moremo, življenje in zgodovina tečeta dalje, za sabo pa puščata žrtve napredka ali poraza. Jaz sem se pa slučajno spomnil drugega pregovora: "PSI LAJAJO, KARAVANA GRE DALJE".

Še enkrat - močno upam, da je vse skupaj laž.

Zlatko Škrubej
Šmartno

POJASNILO K ČLANKU

"KAKO KOROŠCI PRETE- PAMO POLICI- STE"

V časopisu PREPIH št. 2. z dne 4. februarja 1994 ste v rubriki "PRITOŽNA KNJIGA" objavili članek z naslovom "KAKO KOROŠCI PRETEPAMO POLICISTE", KI GA JE PODPISAL "D.D. Gorče". Ker večina vsebine članka nima nič skupnega z resničnim dogodkom, želimo, predvsem zaradi objektivne informiranosti Vaših bralcev, dati pojasnilo o dejanskem poteku dogodka in naših ukrepih in Vas prosimo, da naše pojasnilo objavite v naslednji številki PREPIHA.

Že v uvodu članka se podpisnik "D. D." oz. g. DROFELNIK Drago iz Gorče preizkuša v psiholoških in socioloških ocenah o odnosu prebivalcev "Vesoljne Slovenije" do policistov oz. kot jih on imenuje "varuhi ljudi", kar je zanj sicer hvale vreden poskus, ki pa, na žalost, nima nič skupnega z empiričnimi podatki, ki njegovo uvodno trditev gladko zavračajo in jo potrjujejo kot neobjektivno in predvsem neresnično.

V potrditev k temu dodajamo, da so v letu 1993 na območju UNZ Slovenj Gradec občani v 5. primerih storili kazniva dejanja napadov na uradne osebe, ko so le-te opravljale naloge varnosti, v 5. primerih pa so občani pooblaščenim uradnim osebam uradno dejanje poskušali preprečiti. Sodimo, da bi bilo ugodneje, če bi bilo število teh primerov manjše, vendar so jih v večini primerov, RAZEN ENEGA, izzvali in povzročili kršitelji javnega reda in mira ter kršitelji cestno - prometnih predpisov, ne pa policisti, kar je bilo s skrbnim preverjanjem in analiziranjem vsakega primera posebej nesporno ugotovljeno.

Če primerjamo število tovrstnih primerov vseh kršiteljev JRM in CPP s številom prebivalstva na območju UNZ Slovenj Gradec (75.000), pa lahko mirno trdimo, da je število teh primerov zanemarljivo in predvsem pridemo do zaključka, da velika večina prebivalstva tega dela "vesoljne Slovenije" ni imela opravka "z varuhi ljudi" in le - teh ne pretepa, kot bi želel dokazati g. D. D. Taki podatki pa se nam niti najmanj ne zdijo ironični, pač pa bi lahko še kako drugače poimenovali trditve g. DROFELNIKA, ki na njemu lasten - nekritičen odnos do svojih ravnanj in njegove konflikte poskuša aplicirati in zamegliti s prikazovanjem splošnega konflikta med veliko večino prebivalstva, ki v vsakodnevnem življenju in delu upošteva zakonske in vse druge civilizacijske norme (na eni strani) in "varuhe ljudi" (na drugi strani).

Nenazadnje moramo omeniti tudi dejstvo, da že vrsto let na našem območju beležimo tudi zahvale in pohvale s strani občanov in organizacij, katerih število je veskozi večje od števila tistih, ki so izražali nezadovoljstvo glede ravnanj in odnosa policistov.

V izogib dvomom in nejasnostim v zvezi postopka policistov PP Dravograd proti gospodu DROFELNIKU pa naslednje:

Da je g. DROFELNIK poskušal razložiti oz. "ovekovečiti" svojo "mržnjo do policistov" s tem, da je v uvodnem opisu dogodka z dne 23.12.1993, očitno z namenom zavajanja javnosti, lahkotno preskočil in izpustil pravo vsebino, ki kaže na njegovo ravnanje kot udeleženca v cestnem prometu in s katerim je sam povzročil, da so ga policisti na javni cestni površini dvakrat poskušali ustaviti. Vendar je v obeh primerih z divjo vožnjo nadaljeval z namenom, da bi se izognil zakonitim postopkom. V skladu s svojimi zakonskimi pooblastili in dolžnostmi so mu policisti sledili in ga uspešno zaustavili v neposredni bližini njegovega doma, ko je z avtomobilom zapeljal s ceste na travnik.

Policista sta ga povabila v službeni avtomobil in zoper njega odredila preizkus alkoholiziranosti po izdihanem zraku, katerega je g. DROFELNIK

Oskrbimo vas s kvalitetnimi gradbenimi materiali po ugodnih cenah. Posebej še z:

- IZOFAS suhomontažno fasadno oblogo
- ukrivimo in polagamo betonsko železo
- vse vrste betonskih mešanic
- KO-TLAK plošče
- betonski zidaki in druga betonska galanterija
- separirani agregati
- kritina BRAMAC pod najugodnejšimi pogoji

SE PRIPOROČAMO

korektno opravil in je bilo ugotovljeno, da je vozil osebni avto pod vplivom alkohola. Ko mu je eden od policistov dal v podpis zapisnik o opravljenem preizkusu alkoholiziranosti, se je g. Drofelnik pričel razburjati in zapisnika ni želel podpisati, češ, da mu bo to škodilo, ni pa oporekal rezultata preizkusa, zaradi česar je policist z njim postopek zaključil, jezni Drofelnik pa je izstopil iz službenega avtomobila. Takrat je BREZ VZROKA oz. POVODA z roko udaril drugega policista, ki je stal ob avtomobilu. Policista je prijel za ovratnik in ga z roko še enkrat udaril po levem očesu, potem pa je pričel bežati proti domu.

Policist, ki je zaradi nenadnega napada Drofelnika utrpel lahko telesno poškodbo, je stekel za njim in ga je dohitel še pred vhomom na domače dvorišče. Tam je policist Drofelniku fizično poskušal preprečiti pobeg, vendar se je Drofelnik uprl in sta oba padla na tla. Takrat je, v skladu s pooblastili in dolžnostmi, priskočil še drugi policist, ki je zoper Drofelnika uporabil fizično silo (udarec z roko v prsa in strokovni prijem) in je bil nadaljni odpor Drofelnika onemogočen.

Drofelnik se je umiril in sta ga policista odvedla do službenega avtomobila, z namenom, da bi ga odvedla na PP zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja napada na uradno osebo, ko ta opravlja naloge varnosti. Očitno je bila Drofelnikova umirjenost le navidezna, ker se je takoj za tem policistoma sunkovito uprl in iztrgal iz njunih prijemov ter je ponovno pričel bežati proti domu. Z ograje je snel krilo kovinskih vrat in ga vrgel proti policistoma ter je pri tem enega lažje telesno poškodoval. Takoj potem je snel še drugo krilo vrat ograje in z njim v roki grozil policistoma, da ju bo pobil. Zaradi tako zaostrenega stanja in skrajno resnih groženj in agresivnosti Drofelnika sta se policista nekoliko umaknila in po UKV zvezi poklicala pomoč.

Na kraj kaznivega dejanja sta prispela komadir PP Dravograd in njegov namestnik, vendar je Drofelnik še pred njunim prihodom pobegnil v hišo, kjer je čakal za vhodnimi vrati.

Kot je za take primere običajno, sta na kraj bila napotena tudi dva kriminalista, z namenom, da raziščeta vse okoliščine v zvezi s sumom napada na policista, o dejanju pa je bila takoj obveščena preiskovalna sodnica Temeljnega sodišča Maribor, Enote v Mariboru.

Po daljšem pregovarjanju je g. Drofelnik prišel iz hiše in je bil odpeljan na PP Dravograd, kjer je podal svojo izjavo. Zoper njega je bil odrejen odvzem krvi in je bil zdravniško pregledan, pri čemer je bilo tudi ugotovljeno, da je imel odrgnino po levem ušesu.

Po končanem postopku je bil s PP Dravograd odpuščen.

K opisanemu še to, da g. Drofelnik na PP Dravograd ni odšel "samovoljno", kot je navedel v članku, pač pa ga je tja odpeljala policijska patrulja.

G. Drofelnik sam sebe očitno nekoliko precenjuje, ko trdi, da je na kraj prišlo enajst policistov, saj sta prvotni postopek z njim vodila "le dva policista, pozneje pa sta se jima pridružila še dva. Komisija Urada Kriminalistične službe pa neposredne intervencije ni izvajala, temveč je opravljala ogled kraja dejanja.

Zaradi storjenih cestno - prometnih prekrškov je PP Dravograd zoper g. Drofelnika podala predlog za uvedbo postopka o prekrških, zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja napada na uradno osebo, ko le - ta opravlja naloge varnosti, pa je Urad kriminalistične službe zoper njega podal kazensko ovadbo Temeljnemu javnemu tožilstvu v Mariboru - Enoti v Slovenj Gradcu.

Za zaključek pa tole: dajte no, g. Drofelnik, opravičil za lastne napake in kršitve zakonskih norm ne prikazujte z neobjektivnim opisovanjem dela policije in poskusi uveljavitve neobstoječega konflikta med večino poštenih državljanov ter policijo, pač pa jih najдите pri samem sebi.

Nenazadnje pa policisti niso predpražniki za čiščenje umazanih čevljev ali kaj podobnega...

Zvone Ulcej, dipl. iur.
NAČELNIK UPRAVE

LES PA DRUGIM

Preko vašega časopisa želim koroško javnost seznaniti s krivico, ki se mi je zgodila z odvzemom mojega lesa, ki sem ga nameraval odpeljati v Avstrijo, kjer začasno prebivam. Les sem potreboval za drva, posekal pa sem ga kot dober gospodar, saj je šlo za drevesa slabše kakovosti, ki so rasla v strmem bregu (kot dokaz prilagam fotografijo). Za delo v bregu je treba celo

sproti kopati opore za noge.

V tem bregu sem torej posekal svoja drevesa, ker se mi je zdelo škoda uničiti zdrave primerke, ki so bili sicer odkazani za posek. Hotel sem dobro sebi in materi, ki sama živi v tistem bregu. Stara je 84 let in si mora sicer sama napravljati drva. Del lesa, ki sem ga hotel prepeljati v Avstrijo, so mi na meji zasegli, zdaj pa so ga poceni prodali kmetu, ki ga je že razžagal za drva. Meni je poleg odvzema sodnik za prekrške naložil tudi denarno kazen, ki so jo na senatu za prekrške v Ljubljani sicer znižali, vendar niso ugodili moji zahtevi za razveljavitev odločbe.

Sam ne vem več, kam naj se obrnem po pomoč, želim pa, da javnost izve za krivico, ki se mi godi. Ne razumem, zakaj mi očitajo, da nisem skrbel za gozd, ko pa sem v zadnjih letih vanj veliko vložil in obnovil njegove površine. Tudi rob, ki sem ga očistil, sem nasadil z mladikami. Imam račune za gozdne

mladike (1000 smrek in 50 borovcev) in vse sem posadil predlani spomladi, torej takoj po zimi, v kateri sem rob posekal. V postopku o prekršku so zatrjevali, da po sečnji nisem odstranil vej in za seboj počistil, kar pa ne drži. Kako bi sicer posadil mladike, če ne bi bilo očiščeno? In zakaj niso šli pogledat, ali zares roba nisem uredil? Tega niso naredili niti odgovorni iz Ljubljane niti gozdni inšpektor g. Križan. Čakal sem debele štiri ure, pa niso prišli pod breg.

Razumem, da sem storil napako, ko sem drevesa

posekal brez predhodnega odkazila, ne razumem pa, da so mi ob tem naprtili še prekrške, ki jih nikakor nisem storil. Še manj razumem, da so moj les prodali, ne da bi jaz karoli dobil od tega. V vsakem primeru je ta les moj in ga po mojem prepričanju nimajo pravice prodajati drugi. Tudi v razlagi Republiškega senata za prekrške piše, da je bil les le začasno zasežen, zdaj pa je za mene za vedno izgubljen. Ali se lahko kar tako odvzame privatna lastnina? Če moram za gozd in njegovo pomlajevanje skrbeti sam, bi moral tudi od lesa nekaj dobiti. To pa si lastijo drugi. Kazen o prekršku sem pošteno plačal, ne morem pa preboleti izgube lesa.

Prosim, da moje pismo objavite v Prepihu. Želim pa, da mi dajo odgovor pristojni iz Ljubljane.

Konrad Lesičnik
Goriški vrh 27
Dravograd

Iz obdobja, ki ga tokrat zajemam, bi najprej želel izdvojiti dokaj neobičajen dogodek, ki pa vendarle opozarja, da pravzaprav nikjer nismo povsem varni. Tudi med domačimi štirimi stenami ne. Da je temu tako, priča tragičen dogodek, ki se je primeril v noči od 7. na 8. februar. Gospodinja M.K. z Raven na Koroškem je v tej noči doma pekla krofe. Pri tem ji je na tla canknilo nekaj vročega olja. Na njem ji je spodrsnilo in padla je tako nesrečno, da si je zlomila tilnik in umrla na kraju nesreče. Vse bi lahko imelo še dodatne posledice, saj je bila nesrečna M.K. doma sama in po njeni tragični smrti se je olje na kuhalniku smodilo in le malo je manjkalo, da ni prišlo do požara.

Ob tem se spomnim dogodka izpred mnogih let, ko je neka ruska padalka, svetovna prvakinja v višinskem skakalstvu - mislim, da je skočila iz višine tedaj rekordnih 10 ali 11 tisoč metrov, doma v svojem stanovanju, pri nameščanju zavese, tako nesrečno padla s pručke, da si je prav tako zlomila tilnik. Torej pazljivost tudi doma ni odveč.

• Prehodi

Tudi v minulem obdobju so Koroške ceste terjale svoj davek. Pripetila se je kopica prometnih nesreč. Temeljna značilnost pa je: popuščanje koncentracije voznikov. Drugače si namreč ne gre tolmačiti dejstvo, da so se najtežje prometne nesreče pripetile na prehodih za pešce. Če sem namreč pred časom poročal, da vse več in več voznikov ne upošteva več rdeče luči na semaforjih, se zdaj, kot kaže, dogaja, da so vozniki v precep vzeli pešce in jih ogrožajo zlasti na prehodih zanje. Morda ne bo škodila kratka osvežitev spomina (ali testnih pol za teoretični del vozniškega izpita): zebre (prehodi za pešce) na cestah niso narisane, da bi nas opozorile na živalski vrt ali na safari. Zebre tudi niso preproge, ki bi krasile sicer lukenj polne koroške ceste. Ne, to so mesta, kjer imajo pešci absolutno, ampak zares absolutno prednost. Zato se jim je treba približati s takšno hitrostjo, ki bo omogočila, da vozilo pravočasno ustavi. Torej je treba upoštevati tudi

razmere na cesti in ne morebiti - kot se pogosto dogaja - od pešcev zahtevati, da bodo upoštevali - na primer - spolzko cesto namesto voznikov.

Za konec tega dela pa še dve reči. "Lop po koroških policajih", če lahko temu tako rečem, se še vedno ni nehal. Tudi v tem obdobju je bilo nekaj primerov fizičnega obračunavanja s koroškimi policisti. Najhujiši se je primeril 4. februarja na Ravnah, kjer sta se - po grobi kršitvi javnega reda in miru; med drugim je "nastradalo" tudi steklo na trgovini Hartl na Prevaljah - s policisti dodobra zagrabila M.D. in M.P. Umirila se nista niti na policijski postaji in so se policaji morali braniti celo s strokovnimi prijemi.

Konec koncev pa še podatek o škodi posebne vrste. Že nakajkrat sem v svojih kronikah poročal o tem, kako ljudje kradejo prav zares vse. Pa če neko stvar potrebujejo ali ne. Posebej žalostno pri tem je, da pogosto ob svojih dejanjih naredijo več škode kot koristí. Za primer samo

kaznivo dejanje tatvine v Osnovni šoli Koroških jeklarjev Ravne: NN (saj veste: trenutno še neznan storilec) je iz nezakljenjene pisarne odnesel zaklenjeno priročno blagajno. V njej je bilo vsega 400 tolarjev, škoda, ki jo je tat ob tem napravil, pa znaša kar dobrih 4000 tolarjev.

• Težka voda

Vedreje zasukani del popotovanja po koroški črni kroniki naj tokrat pričnem v nekdanji ravenski železarni, ali bolje v d.o.o. Metal Ravne. J.K., E.O. in M.T. so namreč utemeljeno osumljeni kaznivega dejanja tatvine. V letu 1993 naj bi bili odtujevali različne železne predmete, v skupni vrednosti 56.238 tolarjev. Bolj zanimiv od samega dejanja je način, kako so "robo" spravljali iz železarne. Pri tem jim je - najbrž v skladu s parolo "v službi ljudstva na pomoč" - pomagal poklicni gasilec J.G., ki naj bi bil (tako je vsaj zapisano v policijskem zapisniku - op. pisca) predmete na plano prevažal v gasilskem avtomobilu. Upajmo, da gasilca zdaj ne bodo lovili še "ta zeleni" zaradi "prevažanja težke vode".

Svojevrsne igrice pa se je šel M.G., ki je utemeljeno osumljen kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari in goljufije. Dne 5.2. je

namreč v Bukovski vasi namerno poškodoval osebni avtomobil, last R.O., povzročil škode za okoli 50.000 sit, zatem pa poklical vlečno službo, da naj poškodovano vozilo odvede v Mežico, čeprav naročene storitve (33.000 sit) od vsega začetka ni nameraval plačati. Zgodba, ki bi ji skoraj ne verjeli, če bi ne bila črno na belem zapisana v policijskem zapisniku. Prav neverjetno je, kaj vse si ljudje izmislijo, da bi jim ne bilo dolgčas.

• Potujoča samopostrežnica

V minulih dneh je bil na Trgu 4. julija v Dravogradu na delu zmikavt, ki je tam parkirane avtomobile, kot kaže, zamenjeval za samopostrežne trgovine. Tako si je dne 14.1. med 11. in 13. uro "postregel" iz nezakljenega avtomobila neke Dravograjčanke in odnesel 2000 sit ter vžigalnik Zippo. Slednje je verjetno storil iz čiste človekoljubnosti, da v avtomobilu "zaradi odprtega ognja" ne bi prišlo do požara.

Če gre za istega človeka, potem zanj velja, da res ni izbirčen. Vzame pač, kar mu pride pod roke. Tako je 11.1., prav tako iz nezakljenega avtomobila na

Neprilagojeno hitro

Iz policijskega slikovnega arhiva sem tokrat spet izbral fotografijo s področja prometne varnosti, saj je prav tukaj preventiva najpomembnejša. Ogledate si lahko posledice nesreče, ki se je pripetila 2. februarja v Šmarntem pri Slovenj Gradcu. V kraju, kjer je hitrost omejena na 60 km/h, je eden izmed prometnih udeležencev peljal hitreje in posledice so dobro vidne.

Tudi v tem primeru gre torej za najpogostejši vzrok prometnih nezgod na Koroškem: neprilagojena hitrost. Poziv k zmernosti in pazljivosti ter k upoštevanju vseh prometnih znakov tako vsekakor ni odveč. Še zlasti zdaj, ko se bliža pomlad in bodo suhe ceste morda kar vabile k hitri vožnji. Torej: pamet v rokel!

Foto: arhiv UNZ Slovenj Gradec

OBČINA PREVAJE

Pokojni dr. Sušnik je v "Prevaljski štoriji" zapisal, da je bilo pred sto leti na Prevaljah čez 6000 duš in kakih 20 gostiln. Takrat je bil Guštanj tako majhen, da ga nihče niti omenil ni.

Potem se je vse obrnilo. Mogočna prevaljska železarna je propadla, guštanjska pa zrasla. Sedaj je propadla guštanjska in zopet bodo Prevaljčani gradili novo. Vse je nared. Športplac, kjer je stala železarna, je še na razpolago, šlokn tudi, da ne bi manjkala infrastruktura, so odprli novih 20 gostiln.

Prevaljčanarji so že vedeli, zakaj niso na športplacu naredili tenis igrišča. V starih časih je veljala gostilna "Pri Ahacu" za eno bolj mogočnih, kamor so hodili pit hohofnarji, ki so imeli dopadenje nad živотно gospodarico. Sedaj je tam Mihanova picioštarija, ki je daleč najbolj mogočna na Prevaljah, le dopadanja nad živотно kelnarico nima na ponudo, pa bo moral razmisliti še o seks šopu če bo hotel biti konkurenčen. Namesto balončka nad picikupo pa naj za-takne kondomček, da bo vse po predpisih. Kurbe že treni-rajo.

Tudi kulturno življenje se bo na novo razvilo. Predvidevajo se bikoborbe, toda ne z uvoženimi biki iz Španije, temveč z domačimi z Raven in Prevalj. Sedaj trenirajo na občini v skupščini, ko pa se bodo občine razdelile, bodo nastopali na domačih terenih.

Sedež prevaljske občine bo Pod Gonjami, kjer že asfaltirajo zadnje izvenproračunske kvadrate. Le kanalizacija menda še manjka, izvenproračunska namreč. Pa kaj zato! "Nič več ga ne bomo srali", so rekli, "čemu nam potem kanalizacija."

Dokaz za to, da kanalizacija ne rešuje, je na Ravnah, kjer kljub kanalizaciji in visoki legi občine smrdi daleč naokoli.

Če pa sedež prevaljske občine ne bi bil pod Gonjami, bo pa blizu Meže nekje na Produ. Bodoči župan ima baje z ljubim bogom tako pogodbo, da lahko naroči poplavo Meže, kadar hoče in tako bo vso sranje sproti splaknila Meža.

Razlogov za samostojno občino na Prevaljah je mnogo, saj so Prevalje daleč bolj razvite kot Ravne. Imamo dve

banki - Ravne ima samo eno, imamo mnogo več gostiln, imamo skakalnico, seveda če bo še spadala pod Prevalje. Nimamo Californije, toda en v redu seks šop jo v trenutku zasenči. Imamo miniaturni zdravstveni dom in lekarno, pa še veterinarsko postajo, s čimer se Ravenčani ne morejo pohvaliti.

Imamo celo vrsto spufanih fabrik, ki vse skupaj tudi odtehtajo eno spufano železarno in imamo svoj britof, ki ga Ravne nimajo - edino podjetje, ki ne bo šlo v konkurz in kjer se zbirajo vsi, ne glede na stranko, rdeči, črni, zeleni, večbarvni in brezbarvni. Seveda bo firma dobila drugo ime in ne bo več "Slovenijasmrt, podružnica Barbara".

Največji problem bo vse-kakor določiti meje med prevaljsko in ravensko občino, pa tudi meja z mežiško občino ni rešen problem. Če bi zagovarjali katasterske meje, bi bila meja pri plotu železarne, če pa bi se držali naravnih mej, bi bila meja Brančurnikov graben. Najbolje bi bilo, da se delegacija za meje oglasi pri Tuđmanu, ki ima že povsem jasen načrt za rešitev mej med Slovenijo in Hrvaško.

Če pa ne bo šlo zlepa, bo šlo zgrda, se pravi, da bomo Prevaljčani ustanovili svojo vojsko in postavili mejo namesto na Kolpi po svoje, kakor nam najbolj odgovarja. Seveda bi bilo dobro vprašati za nasvet eksperte kot so Janša ali pa kdo drug, saj z Janšo ni dobro češnje zobat. Čisto lahko se zgodi, da odkrije kako skladišče orožja nekje na Poljani, kjer je zakopanega še mnogo iz konca druge svetovne vojne.

Mejne bloke bomo postavili točno pred železarno in na Poljani za križiščem v Avstrijo, pri tem moramo vztrajati, kajti, to je edina pot v Evropo, če to izgubimo, smo v riti.

V ravensko občino pa še vedno lahko pridemo po poti čez Strojno na Libeliče preko Dravograda. Strojanci bodo tega silno veseli, saj bodo tako lahko sigurni, da jim bo nekdo vzdrževal gozdne ceste.

Sploh pa bo treba s sosednjimi občinami vzdrževati prijateljske stike.

Mežičani nam lahko zaprejo vodo, Ravenčani nam lahko vzamejo plin, pa bi morali ponovno odpreti leški rudnik premoga, da bi se greli, in podobne težave se lahko

pojavi. Zato pa pamet v roke in strpno dogovarjanje.

Če se bomo osamosvojili, bomo morali tako gospodariti, da bomo lahko preživeli, saj od republike ni kaj pričakovati. Že sedaj, ko še cesta skozi Hudo luknjo funkcionira, le redokdaj kdo pride v naše kraje iz republike, ker pa kaže, da se bo kmalu zrušila, bomo pozabljeni. Še dobro, da imamo svojo kabelsko televizijo, ki vsak dan preizkuša nove veze in išče nove kanale, tako da se pri gledanju lahko greš stavo. Iz tega lahko Prevaljčani organiziramo igro na srečo z imenom "Kanal". Tu bi se organizirali vsi prevarani igralci iz "fair play" in "catch the catch" in začeli novo igro na srečo "kanal". Izgubiti nimate kaj. V skrajnem primeru boste končali v kanalu ob cesti. Lahko pa ta igra preraste v konkurenco "HITV", zakaj pa ne, tudi Kovačič je bil najprej kelner.

Zato pa, ljubi Prevaljčani, danes stopite vkup in zapojte "Kaj nam pa morejo", saj tako lušno kot danes nam ne bo nikoli več.

"KAR BO, PA BO !", bi rekel Ocepek, pa še prav imal SVETNEČI GAŠPER

MOŠKI NISO KLEPETAVI

Vse kaže, da gostilne na Koroškem niso samo za tiste, ki vedo, kje postrežejo z najboljšo hrano in poceni ter dobrim vinom. V njih slikarji tudi razstavljajo svoja dela, literati pa se vsedejo k vroči debati.

Prijetna gostilna "ŠTOPAR" je 5. Svečna letos gostila nenavadne goste, ki so priredili literarni večer samo za deset poslušalcev. Kot častna gosta literatov sta bila slikar, gospod Landi Fužir iz Črne in gospod Andrej Grošelj, kipar iz Raven.

Lepo se je bilo srečati z njima, vsak je nosil na duši lepoto svojega dela in iz njiju je žarela na poseben način. Kakor da bi se nalezli te lepote in jo pridali svojemu literarnemu zanosu. Vse skupaj je dopolnjeval Prešeren, kateremu je bil posvečen ta večer.

Vzdušje je bilo tako prijetno, da so izvenete besede zvončkljale, čeprav je iz ličk rdela zadrega.

Deset literatov je svoja dela podalo na svojstven način in Marijan je večer zaključil z svojo pesmico "Moški niso klepetavi", čeprav jih je bilo cel večer še najbolj slišati.

Slavka Dragolič

Trgu 4. julija v Dravogradu, odtujil daljnjski upravljalca za odpiranje garažnih vrat. Da zmkavtu ne bo tako lahko ugotoviti, čigava vrata odpira, raje ne bom zapisal niti kratice oškodovanega, ki ga je izguba upravljalca veljala okoli 12.000 sit. Policija ali pa lastnik pa lahko kljub vsemu posledje nenehno dežurajo pred garažnimi vrati in odkrijejo storilca, ko jih bo ta odpiral na daljavo. Treba je pač biti dovolj pozoren in iznajdljiv! Potrepljivost je pol uspeha.

Kar mislim si lahko, kakšen izgovor bo M.H. poskušal uporabiti pred kadijo zaradi dejanja, ki ga je storil 5.2. okoli poldruga ure zjutraj blizu gostilne Kotnik v Starem trgu pri Slovenj Gradcu. Tedaj je namreč krepko "kresnil" in huje poškodoval sodržavljana KRESNIKA, s katerim sta se zapletla v prepir. Izgovor, da ga je k dejanju izzval kar priimek sam, mu bržkone ne bo veliko koristil. M.H. pa je imel tudi srečo, da pred njim ni stal kakšen Krpan, potem bi bilo s priimkom in posledicami bližnjega srečanja tretje vrste nekoliko huje. Seveda zanj.

Izidor na delu

Vsi, ki se bodo te dni potikali - izletniško ali kako drugače - v okolici Spodnje Kaple, naj bodo prosim pozorni, če bodo kje v bližini slišali koga peti tisto znano narodno pesem "Izidor ovčice pase..." To dejanje je treba takoj prijaviti najbližji policijski postaji. Nek "honorarni" pastir - morebiti mu je ime prav Izidor - je namreč iz nezakljenjenega hleva, last A.V. na Zgornji Kapli, ukradel 6 ovc. Pozorni pa bodite tudi, če vas bo kdo nenadoma povabil na poceni bosanski lonec s svežo ovčetino. Ovca je namreč krotka žival in prej ko prej konča v kakšnem "gobcu".

Kaže, da zadnje čase Korošci kaj radi ostajajo zvesti svojemu priimku (na primer prej omenjeni Kresnik - op. pisca). Tukajle je druga zgodba, tudi resnična. Storilec kaznivega dejanja tatvine - dejanja je utemeljeno osumljen - se imenuje Špegu. Najbrž ni težko uganiti, kaj naj bi ukradel! V noči od 3. na 4. februar naj bi bil iz sanitarij gostinsko trgovskega podjetja Guštanj na Ravnah, odtujil - OGLEDALO ali Š P E G U, kot mu rečejo na Koroškem. Po tej logiki bo na Koroškem kmalu zmanjkalo KOTOV, saj je tukaj med najpogostejšimi priimki prav K O T N I K.

T.I.

			PREPIH	VITEZOV SPREMILJE-VALEC	PRERE-ZOVANJE	DOMAČE ŽENSKO IME	UGANDSKI POLITIK, IDI	V OZEMLJE KAKE DRŽAVE VKLJUČENO OZEMLJE TUJE DRŽAVE	ODMEV	NEVERO-VANJE	KAREL LAVRIČ	MEJNA VREDNOST, MEJA	OSTRIVCI	SESTAVINA ČEBELJEGA SATJA	IME SMUŽARKE WACHTER			
			MREŽICA, KOŽICA, MEMBRANA															
			ROJSTNI KRAJ D. KETTEJA							HRIBOVJE V GRČIJI HERMAN CELJSKI								
													REKA NA SUMATRI VZPORED-NICE					
SESTAVIL: F. NOVAK	NAILEPNI MESEC	TIP EVROPSKE VESOLJSKE RAKETE	DELAVSKA ENOTNOST			PREBIV. NAŠEGA OBALNEGA MESTA	ITALIJAN. MESTO J. OD ANCONE	KNJIGA LETNE PERIODIČNE KATEGORIJE										
JAPONSKA NABIRALKA BISEROV			PRIBEŽALJSE ANTON VODNIK					HIMALAJ-SKA KOŽA TROPSKA RASTLINA				KANJON, SOTESKA	BEŽI, POBERI SE (LATINSKO)	SLOV. ESTRADNI UMETNIK, GORAN	KEM. SIMBOL ZA ERIBIJ			
DOMAČE ŽENSKO IME				ŠVICAR-SKI PISATELJ	FRANCOSKI NATURAL. PISATELJ					DIPLOMAT. USLUŽB. VELIK OGENJ								
OBDELANA ZEMIJA					MAKEDON-SKO KOLO VZDEVEK ONASSISA				OBRTNIK KOVINAR-SKE STROKE									
IME NEMŠKE PESNICE SEIDEL			GORNJI DEL SMUŽ. SKAKAL-NICE						OVEN Z RESASTO VOLNO							KEM. SIMBOL ZA NATRIJ		
KOSITER			GR. MUZA LJUBEZ. POEZIJE						LEPO OBLEČEN MOSKI									
SKAND. MOSKO IME			GRŠKI OTOK V KIKLADIH						RIMSKI FILOZOF, NERONOV UGITELJ									

ZANIMALO VAS BO

RIBNICA NA POHORJU

Med kraji v koroški regiji, ki se lahko ponašajo s svojo starostjo (Slovenj Gradec, Dravograd, Radlje ob Dravi) je tudi Ribnica na Pohorju, saj pisne vire o tem kraju zasledimo že v letu 1266. Zanimivo je ime Ribnice, saj nekateri pravijo, da je povezano z reko Dravo, ki naj bi svojčas tekla tod mimo in tudi zapustila nekaj ribnikov - po njih torej ime Ribnica. Domneve, da je nekoč tod tekla Drava, potrjuje tudi sestava tal, saj so ponekod v Ribnici tla peščena, medtem ko na drugi, jospipdolski strani, prevladuje granit oziroma tonalit. Ker pa leži v osrčju severnaga Pohorja in za razlikovanje od drugih Ribnic, pa so ji dodali še ime "na Pohorju".

V ljubljanskem šolskem muzeju je mogoče najti podatek, da je ribniška šola poleg ruške med najstarejšimi v Sloveniji. V ruški kroniki je zapisano, da je v letih 1653-1750 v tamkajšnji šoli hodilo kar 38 fantov iz Ribnice, ki so kasneje postali sodniki, organisti, oskrbniki samostana Marenberg itd.

Zanimivost Ribnice na Pohorju je tudi štirinajst kapelic na poti od Ribnice do podružnične cerkve Sv. Lenarta, ki so jih pričeli graditi že leta 1772.

SVETUJE MIRO PIRTOVŠEK

Že pozabljene jedi

MEDLA je naša najstarejša domača jed. Zelo verjetno je po načinu priprave starejša kot so žganci in močniki. Sestavljen je iz doma pridelanih živil; prosene kaše, kislega zelja in repe. Jed je lahka, brez vsakih začimb in kalorično zelo revna. Edino količina zabele je določevala njeno kvaliteto.

Medlo praviloma postrežemo v lončeni skledi. Zabelimo pa jo lahko z maslom, ocvirki, svetlim prežganjem, prepraženo čebulo, slanino in masovjekom.

- PROSENA MEDLA** - 25 dag oprane prosene kaše zakuhamo v liter slanega kropa. Med kuhanjem jo podmetemo z 20 dag ajdove moke, ki jo gladko vmešamo v hladno vodo. Medlo skuhamo in postrežemo s kislim zeljem.
- AJDOVA MEDLA** - v slani vodi kuhamo 1/2 kg olupljenega in na kose narezanega krompirja. Po 15 minutah dodamo ajdovo moko. Pokrijemo in kuhamo še pol ure. Pred postrežbo jed še enkrat premešamo in pretresemo v skledo.
- BOLJŠA MEDLA** - v enem loncu skuhamo 25 dag fižola, v drugem 25 dag kislega zelja in repe in dodamo 25 dag ječmena. Ko je oboje skuhamo, zmešamo v lončeni skledi. Zabelimo s prepraženo čebulo in svetlim prežganjem ter dodamo nekaj žlic kisle smetane.

kljub preprostosti medla ni bila doma samo v kmečkih gospodinjstvih, temveč je mnogokrat prišla tudi na meščansko mizo. Prav bi bilo, da bi ta jed zopet našla pot v naše kuhinje.

PARO d.o.o.

partnersko podjetje

carinska cona Dravograd

Otiški vrh 25a

62370 Dravograd

tel.: 0602 44 131

fax: 0602 41 631

JELOVICA

Škofja Loka, Kidričeva 58, tel.:064/631-241, fax.:064/632-261

KONKURENČNE CENE
okna senčila
vrata montažne stene

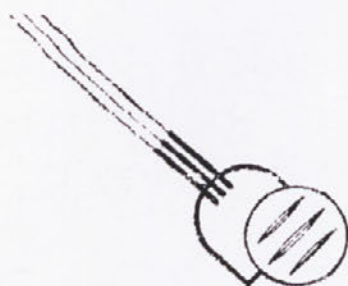
10% gotovinski
popust

stanovanjske hiše

5% gotovinski
popust

BREZPLAČEN PREVOZ
ZA NAKUP NAD 50.000 SIT
prodajna mesta

RAVNE NA KOROŠKEM, HOTEL MERX,
Čečovje 5, tel.: 0602/20-175
Odprto: od 8^h-15³⁰, 1.in 3. sobota 8-12^h

podjetje

koroške pekarne
DRAVOGRAD, p.o.

Koroška c. 2 / 62370 Dravograd
telefon: (0602) 83-045 / fax: (0602) 84-637

KOROŠKE PEKARNE SO OD LETA 1990 SAMOSTOJNO PODJETJE, ORGANIZIRANO V PETIH POSLOVNIH ENOTAH. S SVOJIMI PEKARSKIMI PROIZVODI POKRIVAJO TRI KOROŠKE OBČINE, DELOMA PA TUDI CELJSKO IN LJUBLJANSKO PODROČJE.

NAŠI IZDELKI SO KLJUB SPREMENBAM V TEHNOLOŠKEM RAZVOJU OSTALI PO NAŠEM KOROŠKEM OKUSU, ZATO SO TUDI V LJUBLJANI, DOMŽALAH, VELENJU, LEVCU, ŠOŠTANJU IN V VELIKO DRUGIH KRAJIH SLOVENIJE ZELO ISKANI.

ŠE POSEBEJ SMO ZNANI PO NAŠIH POSEBNIH VRSTAH KRUHA.

**DOBRODOŠLI V NAŠIH
PRODAJALNAH KRUHA IN PECIVA**

TRGOVSKO PODJETJE
ZILA
SLOVENJ GRADEC

Zima se še ne da!

Še je čas, da si nabavite litoželezne peči za centralno kurjavo, na plin ali olje, priznanega italijanskega proizvajalca **BONGIOANNI**. Peči T 90 HR, ki jih na Koroškem prodaja samo trgovsko podjetje ZILA v poslovalnici **OBRTSERVIS SLOVENJ GRADEC**, so vam na voljo sedaj že v akcijski prodaji:

☒	S 3 ČLENI PO	60.800,00 SIT
☒	S 4 ČLENI PO in	68.500,00 SIT
☒	S 5 ČLENI PO	79.000,00 SIT

Pri gotovinskem plačilu vam odobrijo še dodatnih 5% popusta.

Po akcijski ceni samo 49.000,00 SIT lahko dobite oljni gorilec FBR.

ZILA DANES - ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI!

Naša ponudba:

- nočni klub: od 20⁰⁰ do 3⁰⁰ zjutraj
- mini kazino
- vsako soboto ples z ansamblom AFTER EIGHT
- v restavraciji vam postrežemo:
  - z okusno hrano
  - z velikim izborom pijač
  - z ekskluzivnim češkim pivom BERNARD

Telefon: 0602 - 23 - 861, 20 - 750

Poslovne enote:
Prizma Dravograd,
tel.: 0602 84 739
Prizma Slovenj Gradec
tel.: 0602 42 861

**ZC GALERIJA
PRIZMA
SLOVENJ GRADEC**
Glavni trg 29

Plačilni kartici

LB

EC

Tel.: 0602 83 276

Fax: 0602 83 627

Dravograd

Trg 4. julija 34

**ZC BOUTIQUE
PRIZMA
DRAVOGRAD**

menjalnica
TAX FREE SHOP

RAZSTAVA
UMETNIŠKIH DEL:
- *Zdenka Marschalova*
(PRAGA), slikarska dela

- *Zlatko Jevšenak*
(DRAVOGRAD), nadre-
alistična kiparska dela

od 21. 02. do 31. 03. '94
9.00 - 12.00; 15.00 -
18.00
v soboto 8.00 - 12.00